

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, kwartalnicy i miesięcznicy za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Prezydent c. k. Sądu wyższego w Krakowie zamianował kancelistę sądu powiatowego w Makowie Teodora Palucha kancelistą sądowym w c. k. sądzie powiatowym w Rzeszowie.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował sierżanta 90 pułku piechoty w Jarosławiu Aleksandra Prucea i podoficera rachunkowego I. klasy 17 pułku obrony krajowej w Rzeszowie Piotra Bugła, kancelistów sądów powiatowych, pierwszego w Makowie, drugiego w Zatorze.

Dnia 24 marca 1897 wydano i rozesłano z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu XXV i XXVI zeszyty Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckiem.

Zeszyt XXV zawiera:

Nr. 76. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11 marca b. r., w sprawie urządzenia sądu dla sprzedaży soli bydłowej w Pradze na smichowskim dworcu kolejowym.

Nr. 77. Ustawę z dnia 17 marca b. r., mocą której na wypadek zaprowadzenia ksiąg gruntowych w Tyrolu, mają być wydane pewne osobne postanowienia co do prowadzenia ksiąg, niemniej ułatwienia przy opłacie należności a zarazem ograniczenia pod względem podziału budynku.

Nr. 78. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, wydane w porozumieniu z innymi interesowanymi urzędami centralnymi z dnia 17 marca b. r., w sprawie liczenia zwrotu kosztów za podwoły przy wspólnych komisjach podróży urzędników państwowych.

Zeszyt XXVI zawiera:

Nr. 79. Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15 marca b. r., zawierające listę tych kolei żelaznych, do których zastosowano międzynarodową konwencję o kolejowym obrocie towarowym z dnia 14 października 1890 (Dz. u. p. nr. 186 z października 1892).

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 marca.

Pod napisem: „Rzeń przesilenia wschodniego“ znajdujemy w jednym z największych dzienników berlińskich obszerny list z Konstantynopola, którego autor obznajomiony widocznie dokładnie z istniejącymi w państwie sułtana stosunkami, zaznacza przedewszystkiem, że klucza do kwestyi wschodniej nie należy szukać ani na Krecie, ani w Macedonii, ani w Albanii, Armenii, Syrii, lub którejkolwiek innej prowincyi, lecz jedynie i wyłącznie w Konstantynopolu. Tutaj należy dokonać operacyi wiodniejszej i rozkładającego się organizmu, ale operacyi gruntownej, bez niej bowiem nie może być mowy o wyzdrowieniu „chorego człowieka“ i o zażegnaniu niebezpieczeństw grozących nie tylko jemu, lecz i jego sąsiadom. Ostatecznie możnaby szerzący się na Krecie pożar stłumić z pomocą nadludzkich wysiłków i z użyciem radykalnych środków, po których zastosowaniu, co prawda pozostałoby na wyspie tylko zgłiszczą i ruiny; lecz można być pewnym, że jeszcze by tam nie przygasała ostatnia iskra a jużby pożar ogarnął Macedonię, następnie Syryę, Armenię i w końcu wybuchnąłby w samej stolicy. Toć nie jest dla nikogo tajemnicą, że w całym państwie tureckim burzy się i fermentuje, że nikt, zarówno Turek jak chrześcijanin nie jest zadowolony z obecnego stanu rzeczy, i że sułtan przy najlepszych chęciach nie będzie mógł utrzymać dłużej na wodzy swoich poddanych. W Konstantynopolu kręci się od pewnego czasu mnóstwo podejrzanych ludzi a z prowincyi nadchodzi bezustannie wielce niepokojące wieści o wzburzeniu umysłów i o krwawych starciach pomiędzy mahometanami i chrześcijańską ludnością. Nawet w urzędowych kołach tureckich oświadcza się, że pragną wprawdzie utrzymania pokoju, lecz nie mają nadziei, aby powiodło się odwiec na dłużej wybuchu wojny i są ciągle w oczekiwaniu nadzwyczajnych wypadków.

Kwestya wschodnia — powiada dalej korespondent — nie jest bynajmniej kwestyą religijną, we właściwym tego słowa znaczeniu; pomimo to jednak religia dla Turka ma równorzędne znaczenie z narodowością. Turek jest mużlaninem a zapytany o narodowość nie odpowie nigdy, że jest Osmanem lub Tur-

kiem. Natomiast Grek, Armeńczyk i t. d. zapytany o narodowość odpowiada zawsze, że jest prawosławnym lub katolikiem. Turcy nie zabraniają nigdy i nikomu wykonywania praktyk religijnych; czują się oni tak wysoko postawieni po nad gaurów, iż nie uważają nawet za stosowne zajmować się takimi drobnostkami; lecz w całym ich postępowaniu wobec ludzi innych wyznań objawia się tak głęboka pogarda i taka niesprawiedliwość, że to musi doprowadzać do starć i katastrof. Bądź co bądź taki stan rzeczy nie może się dłużej ostać.

Chrześcianinowi wolno przejść na islam, Turek wszakże któryby przeszedł na łono religii chrześcijańskiej, nie ostałby się w kraju ani jednego dnia. Turek może zatrudniać chrześcijańskie kobiety jako służbę i przyjmować do haremu, ale chrześcijaninowi nie wolno mieć Turczynki jako służącej. Turek może wziąć sobie za żonę chrześcijankę, ale Turczyńce nie wolno iść za mąż za chrześcijanina. Nie ma więc mowy o równouprawnieniu. Chrześcianin jest w oczach Turka człowiekiem posledniej klasy. Przedstawiciel islamu, szejk ul Islam, zasiada w ministerstwie i gra tam wybitną rolę; inne religie reprezentuje mahometanowski minister wyznań, który jednak uchodzi za piątą kołko u wozu. Przed sądem świadectwo jednego Turka ma jeszcze dzisiaj większe znaczenie niż dwóch chrześcijan; istnieje też jeszcze instytucya krzywoprzysiężców, którzy przesiadają w kawiarniach w pobliżu sądu i za kilka piastrow gotowi są zeznać pod przysięgą, czego się tylko od nich zapragnie. Chrześcianin jest słowem, bezsilny wobec Turka. Ustanowienie urzędników chrześcijańskich w pojedynczych urzędach, zwłaszcza w Konstantynopolu jest tylko obliczone na wprowadzenie w błąd Europy, muszą oni bowiem, przynajmniej zewnątrz, dostosować się do zapatrywań tureckich, a są pod wielką uwagą i bardziej tureckimi, niż sami Turcy.

Nie potrzeba żywić sympatyj ani do Greków, ani do Armeńczyków, niepodobna jednak potępiać usiłowań tych narodowości, pragnących większego niż dotąd istotnego równouprawnienia z Turkami. Turcy sami nie opierają się tym usiłowaniom i byłiby gotowi przyznać Grekom i Armeńczykom większe prawa, gdyby także im dano więcej wolności obywatelskiej i gdyby zaprowadzono powszechnie obowiązujące reformy. „Od głowy cuchnie ryba“ — powiada przysłowie — i dla tego do rządu centralnego powinien inny duch wstąpić, jeśli ma w kraju spokój zaprowadzić.

Tylko jak najdalej idące radykalne reformy w całym organizmie państwowym mogą dawać rękojmię wytworzenia znośnych stosunków, a wszelkie ich odwołanie zagraża wzniesieniem pożaru na całym Wschodzie i wywołaniem ogólnej wojny. Usiłowań Armeńczyków, Greków i innych narodowości nie można stłumić od zielonego stołu działami, sztuczne zaś powstrzymywanie owych dążeń może mieć ten skutek, że ostateczny wybuch nastąpi z tem większą i straszniejszą siłą.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 24 marca b. r.:

1. Zatwierdzić wybór p. Jana Pogonowskiego i dr. Stanisława Dąbskiego na delegatów Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Rzeszowie i wybór p. Wincetego Berezowskiego na delegata Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Zydaczowie.

2. Zamianować: Wojciecha Filasa nauczycielem młodszym 5-klasowej szkoły męskiej w Starym Sączu; Filipinę Troszkiewiczównę młodszą nauczycielką 5-klasowej szkoły w Sądowej Wiszni.

3. Zorganizować szkołę ludową w Handzłowce od 1 września 1897.

4. Przekształcić szkoły ludowe: jednoklasowe w Budzowie, Sokółwce, Pałesniocy, Łanowcach, Tomaszowcach i Lubieniu Wielkim na dwuklasowe i dwuklasową w Mizuniu na czteroklasową, od 1 września 1897.

Nowe prezydium Izby panów.

Izba panów, zbierająca się dzisiaj na pierwsze posiedzenie nowego okresu ustawodawczego, zastanie już nowe prezydium: jak wczorajsza depeza doniosła, Najjaśniejszy Pan zamianował Prezydentem Izby wyższej księcia Alfreda Windisch-Graetza, pierwszym Wiceprezydentem księcia Karola Auersperga, drugim Wiceprezydentem hr. Ernesta Hoyosa.

Nowy Prezydent Izby panów, książe Adolf Windisch-Graetz, był Prezesem gabinetu koalicyjnego, jeszcze przed objęciem Rządów piastował godność pierwszego Wiceprezydenta

KRZYŻACY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

PRZEZ

HENRYKA SIENKIEWICZA.

IV.

(Ciąg dalszy).

Rycerze pilnie spoglądali na postać królowej, aby z jej kształtów wywnioskować, jak daleko przyjdzie im czekać na przyszłego dzień. Książę krakowski Wysz, który był zarazem najbieglejszym w kraju, a słynnym i za granicą lekarzem, nie zapowiadał jeszcze rychłego dalekiego, jeśli zaś czyniono przygotowania, to na wszelkie uroczystości jak najwcześniej, a przeciągać je przez całe tygodnie. Jakoż pojechała pani, lubo podana nieco naprzód, zachowała dotychczas dawną wysmukłość. Odzież miała aż nazbyt prostą. Niegdyś — wycho-

wana na świetnym dworze i piękniejsza od wszystkich współczesnych księżniczek — kochała się w kosztownych tkaninach, w łańcuchach, perłach, w złotych manelach i pierścieniach, obecnie — a nawet od lat już kilku, nietylko nosiła szaty mniszki, ale przysłaniała nawet i twarz, z obawy, by myśl o własnej piękności nie wzbudziła w niej pychy światowej. Próżno Jagiello, dowiedziawszy się o odmiennym jej stanie, polecił w uniesieniu radości, by łożnicę przyozdobiła złotogłowiem, bisiosem i klejnotami. Odpowiedziała, że wyrzekłszy się zdawna okazałości, pamięta, iż pora złogów bywa częstokroć porą śmierci, a więc nie wśród klejnotów, ale w cichej pokorze powinna przyjąć łaskę, którą ją Bóg nawiedza.

Złoto i klejnoty szły tymczasem na akademie lub na wysyłanie nowoochrzczonej młodzieży litewskiej do zagranicznych uniwersytetów.

Królowa zgodziła się tylko w tem zmienić zakonny pozór, iż od czasu, jak nadzieja macierzyństwa stała się zupełną pewnością, nie przysłaniała więcej twarzy, słusznie mniemając, że nie przystoi jej od tej chwili strój pokutniczy....

Jakoż wszystkie oczy spoczęły teraz z miłością na tem cudnym obliczu, któremu ni złoto, ni drogocne kamienie nie mogły przydać ozdoby. Królowa szła z wolna od drzwi zakrysty ku ołtarzowi, mając oczy wzniesione do

góry, w jednej ręce książkę, w drugiej różaniec. Zbyszko ujrzał liliową twarz, niebieskie zrenice, rysy poprostu anielskie, pełne spokoju, dobroci, miłosierdzia, i serce poczęło mu bić, jak młotem. Wiedział on, że z rozkazania Bożego, powinien kochać i swego króla, i swoją królową, i miłował ich po swojemu, ale teraz serce zawrzało mu nagle miłością wielką, która powstaje nie z nakazu, ale bucha sama przez się, jak płomień, a jest zarazem i cześcią największą, i pokorą, i chęcią ofiary. Młody był i poryweży włodyka Zbyszko, więc chwycił go zaraz chęć, by tę miłość i wierność poddanego-rycerza jakoś okazać, coś dla niej uczynić, gdzieś lecieć, kogoś popłatać, coś zdobyć i samemu przytem karkiem nałożyć. — „Pójdę chyba z księciem Witolodem — mówił sobie — bo jakże świętej pani usłużyć, skoro nie masz nigdzie blisko wojny?“ Nie przyszło mu nawet do głowy, by można inaczej usłużyć, niż mieczem, rohatyną lub toporem, ale za to gotów był sam jeden na całą potęgę Tymura Chromego uderzyć. Chciało mu się zaraz po mszy sięść na koń i coś zająć. Co? sam nie wiedział. Wiedział tylko, że nie wytrzyma, że go palą ręce i pali się w nim dusza cała...

Zapomniał też znów całkiem o niebezpieczeństwie, które mu groziło. Zapomniał nawet chwilowo i Danusi — a gdy przyszła mu na myśl z powodu dziecinnych śpiewów, które nagle ozwały się w kościele, miał poczucie,

„że to co innego“. Danusi przyrzekł wierność, przyrzekł trzech Niemców — i tego dotrzymana, ale przecie królowa jest po nad wszystkie niewiasty — i gdy pomyślał, iluby dla królowej chciał zabić — ujrzał przed sobą całe zastępy pancerny, hełmów, piór strusich, pawich, i czuł, że wedle chęci jeszczeby tego było zamało....

Tymczasem nie spuszczał z niej oka, rozmyślając w wezbranem sercu, jakaby ją uciecił modlitwą, sądził bowiem, że za królową byle jak modlić się nie można. Umiał powiedzieć: *Pater noster, qui es in coelis, sanctificetur nomen Tuum* — tego bowiem wyuczył go pewien Franciszkanin w Wilnie, ale być może, że zakonnik sam więcej nie umiał być może Zbyszko reszty zapomniał, dość, że całego „Ojcze nasz“ wyrecytować nie mógł. Teraz jednak poczęł powtarzać w kółko tych kilka słów, które w jego duszy znaczyły: „Daj naszej umiłowanej pani zdrowie i życie, i szczęście — i więcej o nią dbaj, niż o wszystko inne“. Ze zaś to mówił człowiek, nad którego własną głowę wisiał sąd i kara — przeto w całym kościele nie było szerszej modlitwy....

(Ciąg dalszy nastąpi).

Izby panów, oraz Prezydenta austriackiej Delegacji. Wnuk gen.-porucznika ks. Alfreda Windisch-Graetza, wodza wojsk cesarskich z roku 1848, urodził się w dniu 31 października 1851 w Pradze. Po ukończeniu studiów uniwersyteckich otrzymał w dniu 9 kwietnia 1877 stopień doktora praw. Już na rok przedtem objął po zmarłym w tym czasie ojcu swoim dziedziczny fotel w Izbie panów. Do Sejmu czeskiego wysłała go w r. 1888 fideikomisarza wielka własność. Spokój i jasność jego wywodów, oraz ugodowe jego usposobienie zjednały mu zarówno w Sejmie, jak w Izbie panów ogólny szacunek i sympatię. Po zawarciu punktacji wiedeńskiej w dniu 19 stycznia 1890, książę Windisch-Graetz z gotowością stanął po ich stronie. Gdy ugoda ta weszła w maju r. 1890 do Sejmu czeskiego, wybrany został Prezesem komisji ugodowej. Był on także przywódcą tej grupy przedstawicieli wielkiej posiadłości w Sejmie czeskim, która obstawała za dalszym prowadzeniem dzieła ugody, nawet wówczas, gdy wniesiono odroczenie całej sprawy. Przez szereg lat należał książę Windisch-Graetz jako reprezentant Izby panów do Delegacji austriackiej, w której po dwukroć piastował godność Prezydenta. Po ukończeniu sesji delegacyjnej w roku 1893 otrzymał godność tajnego radcy. Po śmierci księcia Konstantego Czartoryskiego mianowany został książę Windisch-Graetz Wiceprezydentem Izby panów. Od r. 1884 jest kanclerzem orderu Złotego Runa. W dniu 11 listopada mianowany został Prezydentem Ministrów. Działalność jego na czele gabinetu koalicyjnego: kiedy to wierny przyjętej misji starał się być orędownikiem idei koalicji, nieznuzenie usiłował pośredniczyć między aspiracjami stronnictw i wyrównywać zachodzące między nimi różnice — wszystko to jest jeszcze w świeżej pamięci ogółu. Ofiarą gotowości, z jaką podjął się rozwiązania ważnych zadań, znalazła też Najwyższe uznanie w piśmie odznaczającym, którym pan w dniu 19 stycznia 1895 r. przyjął dymisję księcia ze stanowiska Prezesa gabinetu. Równocześnie otrzymał książę wielką wstęgę orderu Stefana. Wielka jego uprzejmość i pośredniczące usposobienie przy najściślejszym przestrzeganiu sprawiedliwości, zjednały ks. Windisch-Graetzowi — pisze *Fremdenblatt* — u wszystkich politycznych stronnictw wysokie poważanie i szczerzy szacunek, tak, że już od dłuższego czasu uważany był ogólnie za przyszłego Prezydenta Izby panów.

Ponieważ książę Alfred Windisch-Graetz należy do prawicy Izby panów, przeto pierwszym wiceprezydentem mianowany został członek lewicy tej Izby, t. j. partyj wiernokonstytucyjnej, książę Karol Auer-sperg. Najstarszy syn zmarłego w r. 1885 b. Prezesa gabinetu, księcia Adolfa Auer-sperga, urodził się ks. Karol w roku 1859 w Wiedniu. Do Izby panów wstąpił w r. 1890 jako naczelnik rodu, po śmierci swego wuja. Od kilku lat należy do Sejmu dolno-austriackiego, gdzie przewodniczy reprezentantom wiernokonstytucyjnej własności ziemskiej. W mowach swoich, wygłoszonych w Sejmie, zajmował się gorąco zwłaszcza sprawami natury ekonomicznej.

Na stanowisko drugiego wiceprezydenta powołany został hr. Ernest Hoyos, ogólnie po-

ważany członek stronnictwa środka Izby panów. Urodzony w r. 1830 w Wiedniu, po ukończeniu studiów prawniczych wstąpił do armii, wziął udział w walkach lat 1848 i 1849, po śmierci ojca w r. 1854 jednak opuścił szeregi wojskowe ze stopniem rotmistrza rezerwy, aby objąć zarząd ordynacji rodzinnej. W r. 1861 objął dziedziczny fotel w Izbie panów. Od r. 1861 do 1867 był posem wielkiej własności do Sejmu dolno-austriackiego. W dniu 13 października 1873 r. otrzymał godność tajnego radcy a w d. 31 grudnia 1883 order Złotego Runa. Gmina miasta Wiednia uczyniła dar ze źródła Stixenstein, które do niego należało a przez co ułatwił zaprowadzenie w Wiedniu wodociągów; wdzięczna gmina mianowała go swym członkiem honorowym (w r. 1873). Jest członkiem wielu humanitarnych stowarzyszeń, między innymi wiceprezydentem „Czerwonego Krzyża“. W Izbie panów cieszy się ogólnym szacunkiem.

List Ojca św. do ks. arcybiskupa gnieźnieńskiego i poznańskiego.

Papież Leon XIII wystosował z powodu obchodu dziewięćsetnej rocznicy męczeństwa Wojciecha św. do ks. arcybiskupa gnieźnieńsko-poznańskiego ks. Stablewskiego następujący list, który w tłumaczeniu brzmi:

„Do czcigodnego Naszego Brata Floryana Arcybiskupa Gnieźnieńskiego i Poznańskiego w Poznaniu.

Leon XIII Papież.

Czcigodnemu Bratu pozdrowienie i błogosławieństwo apostołskie!

Pomiędzy dostojnymi Pasterzami, którzy wśród szczepu słowiańskiego krzewili świętą wiarę, zajął się w osobliwy sposób św. Wojciech, mąż Bogu całkiem oddany. Był on biskupem pragskim, ale skutkiem zamachów bezbożnych został zniewolony opuścić swą biskupią Stolicę z dopuszczenia Opatrzności w tym bodaj celu, aby niósł światło wiary Chrystusowej między ludy objęte jeszcze mrokiem pogaństwa i bałwochwaltwa. Ożywiony myślą i gorliwością Apostołów, przebiegł on Morawę, Kroczyce, Śląsk i Wielkopolskę, nawracając bardzo liczne rzesze do Chrystusa Pana. W końcu, po dłuższym pobycie w Gnieźnie, udał się na misję do Prusaków i tamże nad zatoką morską w pobliżu Fischhausen, ponosił wśród chwalebego męczeństwa w chętniej ofierze swą krew i życie ku utwierdzeniu św. wiary, którą w umysłach skutecznie zaszczerpał. — Więc gdy dziś dziewięćsetna rocznica śmierci świętego męża nadeszła, słuszną prawdziwie i sprawiedliwą rzeczą, że pragniecie jego pamięć uczcić świętym obchodem uroczystym; przystoi to mianowicie Gnieźnie, bo właśnie św. Wojciechowi zawdzięcza ono, że miesi się do siebie biskupią stolicę, a równocześnie dostały mu się w udziale zaszczyt i szczęście, że się cieszy posiadaniem drogiego zwłok świętego Męczennika. — My zaś w przekonaniu, że uroczystość ta cześć św. Wojciecha zamierzona przyczyni się niemało do pomnożenia pobożności, jaką przodkowie Wasi od św. Patrona przejęli, postanowiliśmy Czcigodny Bracie, zachęcić serca i umyły

wiernych do tego obchodu przez nadanie odpustów, których Wam niniejszem użyczamy, pod warunkami w dołączonym dekrete wyszczególnionymi.

Nadto jako zadatek łask bożych i dowód naszej ojcowskiej życzliwości, dołączamy apostołskie błogosławieństwo, które Tobie i wszystkim wiernym, Twej pasterskiej pieczy powierzonym, najmiłosiej w Chrystusie Panu udzielamy.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 8 marca 1897, w 20 roku naszego Pontyfikatu.

Leon XIII. Papież.

Z prasy rosyjskiej.

(Jeszcze mrzonka o „narodowym kościele polskim“).

W *St. Pet. Wiadomościach* ukazał się trzeci i ostatni artykuł na temat „narodowego kościoła polskiego“. Autorem artykułów, jak się pokazuje teraz, jest słynny historyk rosyjski Władimir Sołowiew. Wykazawszy w dwóch pierwszych artykułach niemożliwość i niemoralność utworzenia „narodowego kościoła polskiego“, a raczej nowej sekty, która miała służyć celom ziemskim, porusza autor w artykule ostatnim jeszcze jeden punkt, o którym dotąd nikt z zajmujących się tą sprawą nie myślał. Przywodzi na pamięć Jasną Górę, z cudownym obrazem, do którego rokrocznie pielgrzymują setki tysięcy Polaków katolików i równie wielkie zastępy prawosławnych Rosyan, i pyta, czy z nią się stało, gdyby zaprowadzono nowy kościół polski z żonatymi księżami? Oddać Częstochowę nowej sekcje niepodobna, bo toby było rzeczą niegodną; a bez Częstochowy sekta nie stałaby się nigdy kościołem polskim, bo serca narodu polskiego garną się do Matki Boskiej Częstochowskiej, jako do Królowej Polski i ten kościół tylko może być polskim kościołem narodowym, do którego należeć będzie Jasna Góra.

„Cokolwiek pisano o zbliżeniu Polaków do Rosyan i do prawosławia za pomocą sekty z żonatymi księżami, wszystko to brednie i mrzonki“. Ale czy zgoda dla tego niemożliwa? — pyta Sołowiew i odpowiada zaraz — że nietylko nie jest niemożliwą, ale musi nastąpić kiedyś; a pośredniczką w dziele połączenia będzie właśnie Jasna Góra z świętym obrazem Panny Maryi. Stosunki polsko-rosyjskie tak się ułożą, „jak na nie zapatruje się Ta, której obraz stary na Jasnej Górze rok w rok ściąga do siebie i łączy w jednym uczuciu tłumy prawosławnych Rosyan i polskich katolików“.

Brzmi w tem nuta mistycyzmu; ale myśl jest jasna. Sołowiew chciał powiedzieć, że sprawy polsko-rosyjskie powinny i muszą ułożyć się w duchu tego, co łączy obydwie narody, w duchu miłości chrześcijańskiej, a nie w duchu nieprzyjaźni i nienawiści. Żałować trzeba, że wielki historyk rosyjski, w chwili kiedy wszyscy pytają, jak rozpocząć w praktyce dzieło ugody? — zakończył ogólnikiem, a nie wskazał drogi, nie zakreslił realnego planu, któryby zawiódł do celu. W każdym razie odsłonił on przed światem rosyjskim ni-

coś frazesów „o narodowym kościele polskim“, który rzekomo stać się miał pośrednikiem pomiędzy katolicką Polską, a prawosławną Rosją.

W ostatnim numerze *Mirovych Otkrytiy* czytamy: „Dowiadujemy się iż wobec projektu nowej gubernii Chełmskiej poruszono sprawę utworzenia jednocześnie samostojnej dycezyi chełmskiej (prawosławnej). Dotąd dycezyą tą, będącą częścią warszawskiej, zarządzał biskup-wikaryusz Gedeon, który opuścił stanowisko z powodu choroby, tak, iż obecnie katedra nie jest obsadzona.“

Blokada Krety.

Trwająca od niedzieli blokada Krety wy-dawała się początkowo więcej formalną, niż faktyczną. Koła dyplomatyczne ateńskie i konstantynopolskie wyrażały niejednokrotnie przekonanie, że przeprowadzenie jej nie odpowiadają wysokiemu tonowi, na jaki nastroili admirałowie swoją proklamację. Wszelkie statki greckie na wodach kretańskich uważano za nieprzyjacielskie i ostrzeliwano je w miano za nieprzyjacielskie i ostrzeliwano je w razie oporu. Tymczasem jest rzeczą niewątpliwie stwierdzoną, że pod Platanią, a więc w bezpośrednim sąsiedztwie Kanei, która stała się punktem zbornym wszelkiej akcyi europejskiej, wyładowano nocami znaczne zapasy amunicji i żywności. Przedwczoraj dopiero nastąpił wypadek, dowodzący, że blokada stała się rzeczą nie tylko na papierze, ale także w rzeczywistości poważną. Nadspodziewanie powzięte do energicznego wystąpienia dały Austro-Węgry, których statek torpedowy „Satellia“ zatrzymał dwa statki greckie i nabiwszy działa, eskortował przymusowo do portu Milo.

Proklamacja admirałów eskadr zagranicznych do mieszkańców Krety zawiadomieniem o nadaniu wyspie autonomii, przyczem zapewniono, że Kretańcy na przyszłość będą wolni od wszelkiej kontroli Porty w tych sprawach, które odnosić się będą do ich wewnętrznych stosunków, nie podzielała na usposobienie powstańców kretańskich. Deputacja ich, wysłana do admirałów europejskich, oświadczyła, że Kretańcyce obywatelstwo uważają za niemożliwe do spełnienia i wskutek tego obstają przy pierwotnym żądaniu przyłączenia do Grecji. — Równocześnie także pułkownik Vassos nie okazuje najmniejszego zamiaru ustąpienia woli Europejskiej. Cofnąwszy się w głąb wyspy, uwolnił swój obóz od niebezpieczeństwa strażów działowych i zgromadził koło siebie silny oddział przeszło 30.000 ludzi, zorganizowanych, jako zupełnie regularne wojsko, przez oficerów greckich. Wiadomości, nadchodzące z Aten, zapewniają nadto, że pułkownik Vassos posiada tak liczne zapasy, iż wystarczy mu na przetrzymanie blokady przez 4 do 5 miesięcy.

Admirałowie i komendanci zagranicznych eskadr wystosowali do oddziałów międzynarodowych, wysadzonych na ląd, rozkaz dzienny, wzywający żołnierzy, aby dawali dobry przykład kretańskiemu ludowi, który a polecenia mocarstw mają ochraniać przed groźną wojną domową. Rozkaz kończy się słowa-

JANEK

(Z francuskiego).

X.

(Ciąg dalszy).

Około godziny trzeciej, w chwili gdy miały iść na plażę, pani Avril udała bardzo zmęczoną.

— Ten spacer mnie wysilił... — mówiła, zmuszając się nieco do ziewania — potrzebuję spoczynku. Ale nie trzeba, moja Janko, aby ci to przeszkadzało w udaniu się do kasyna, jak zwykle. Każę cię zaprowadzić do pani Norbert-Lesplagues, która chętnie tobą się zapiekuje. Wytlómaczysz jej dla czego nie mogłam ci towarzyszyć.

Mówiła to wszystko swobodnie, tonem naturalnym.

— Moja mateczko kochana! — rzekła Janina — nie pragnę wcale zostawić ciebie samą, jeżeli jesteś chora... Obejdę się całkiem bez przechadzki... proszę cię, pozwól mi!

— Nie! nie! moje dziecko, chcę, żebyś wyszła!... Byłoby dla mnie prawdziwym żmierzaniem, gdybym miała odmówić ci przyjęcia opowiadania twoim przyjaciółkom o dzisiejszej twojej wycieczce.

Myśl, że córka mogłaby zostać w domu, napętniała ją prawdziwym przestraszaniem.

— Dlaczego chcesz, żebym cię opuściła, mamó? Czyż obecność moja nie jest ci przyjemną?

— Nie! co za myśl!...

Pani Avril lekko się zarumieniła.

— Ale, dodała, byłoby mi przykro, gdybyś się upierała przy swoim... Stawała się prawie błagalną.

— A więc, pójdę! — rzekła Janka gwałtownie, gotując się do odejścia.

— Gniewasz się? — spytała matka zatrzymując ją.

— Ja? nie!

— Pocałuj mnie!

Janina zbliżyła się do matki i utopiła w niej poważny i szczerzy swój wzrok.

Pomimowoli pani Avril odwróciła głowę.

— Idź więc, idź! — rzekła — a baw się dobrze!

I popchnęła ją łagodnie ku drzwiom.

Przyszedłszy na wybrzeże, Janka doznała przykrego niesmaku. Bez żadnej przyjemności odpowiadała na pytania, które ciekawe przyjaciółki zadawały jej co do porannej przejażdżki. Czyniła co mogła, aby je zadowolić, ale z przymusem, i daremnie siłowała się na uprzejmość.

Pani Norbert-Lesplagues spostrzegła wkrótce ten przymus Janki, a nieobecność pani Avril podnieciła już od początku podejrzliwą jej ciekawość.

— Co ci brakuje moja mała? — spytała. — Czy jesteś niespokojna o matkę?

— Och! nie, pani; mama często podlega takiemu osłabieniu chwilowemu, ale w tem niema nic niebezpiecznego.

— Wszystko jedno — odrzekła pani Norbert-Lesplagues — mam ochotę sama cię odwiedzić do domu, aby się dowiedzieć o zdrowiu twojej matki.

— Dziękuję pani, ale doprawdy, że to zbyt cenne — odrzekła Janka żywo — mama mogłaby się przestraszyć widząc, że pani o-

nią niespokojna. Wróć sama z panną służącą, która czeka na mnie koło kabiniek.

— Jak zachcesz!

Miały się już rozłączyć, gdy nagle, z dziwnym jakimś wybuchem śmiechu:

— Ale, cóż też mówiłaś, moje dziecko! — zawołała pani Norbert-Lesplagues, przykładając żywo lornetkę do oczu. — Czyż nie widzisz twojej matki, która właśnie nadchodzi!

Uwolnwszy się od córki, pani Avril pobiegła do swego pokoju machinalnie, nie poznając prawie, gdzie jest i co przed sobą widzi, z mechanicznymi ruchami lalki, której sprężyny się popsuły a ona kręci się, porusza nogami i rękami aż dopóki cała się nie rozleci... Przygotowywała się na jego przyjęcie. Siedziała w szlafroku z „surah“ z koronkami przy tualecie, gdy ozwał się dzwonek u bramy.

Podniosła się i czekała... Był to list od pana du Breuil, w którym w uprzejmych wyrazach tłumaczył się, czyniąc jej całkiem słuszne napomnienia...

W pierwszej chwili była jak ogłupiała, bez oddechu, bez ruchu, bez myśli... Potem, przychodząc wolna do siebie, spokojnie, bez żadnego widocznego wzruszenia, jakby chodziło o rzecz najnaturalniejszą w świecie, wyjęła suknię, ubrała się i wyszła na plażę, spokojna, ale gotowa na każdą ostateczność.

Zdała już, biedna kobieta, która więcej była szalona, jak zmysłowa, poznała pana du Breuil w łodzi, który w kostymie w błękitne i białe pasy odbywał codzienną swoją przejażdżkę niedaleko wybrzeży.

Postanowienie jej przyszło od razu, jak myśl szybkie. Odeszła w stronę kabiniek i ukazała się wkrótce z włosami ukrytymi w ceratowym czepeczku z pomponem, cała okryta błękitnym płaszczem.

— Mamo! zawołała Janina, biegnąc ku niej, jako? co to ma znaczyć? chcesz się kąpać? dodała głosem pełnym żalu.

— Naturalnie! dlaczegoż by nie? odrzekła pani Avril niewzruszenie, znosząc odważnie liczne spojrzenia ciekawych, które się w niej topiły.

— Moja kochana! rzekła pani Norbert-Lesplagues, która się także zbliżyła, wieszując ci! nie sądziłam, że jesteś tak odważną! Zimna woda w naszym wieku!...

Pani Avril odpowiedziała, że było to z porady lekarza. A gdy pani Norbert-Lesplagues zapytała ją, czy puści się sama, bez niczyjej pomocy, pani Avril skierowała oczy na łódź, w której siedział pan du Breuil i odparła:

— Dla czegoż nie? Szybkim ruchem zrzuciła penuar, który nieprzytomna prawie Janka podniosła i ukazała się w kąpielowym kostymie, czarnym, z czerwonymi koronkami, bez rękawów, z odkrytymi prawie kolanami i bosymi nogami. Rzutem nieco ciężkim puściła się w nadchodzącą falę, która pianą ją okryła.

Z początku biła wodę rękami i nogami, trochę oszołomiona i pochwycona zinnem, ale to trwało krótko. Płynęła teraz pomagając sobie jak mogła, z oczami zwróconymi na łódź, w której go widziała, szalona, z głową w której huczały wszystkie odgłosy morza.

— Do dyabła! nie sądziłem, że to pani! — zawołał pan du Breuil kierując się ku niej wiosłem.

— Podaj mi pan rękę... nie mogę już! — rzekła ze ściśniętym gardłem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

mi: Mista jest ciężka i nieraz przykra, ale liczyły na was w interesie ludzkich uczuć i honoru naszych flag".

W Kaniej wyładowała przedwczoraj kompania rosyjskich strzelców, złożona ze 120 ludzi, która przybyła z Odessy.

KRONIKA

Lwów, 27 marca.

— **Z Uniwersytetu.** P. Tadeusz Rylski, redem z Dublan w Galicyi, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora filozofii.

— **Pożegnanie prof. Głuzińskiego w Krakowie.** Przedwczoraj zebrał się słuchacz medycyny w sali wykładowej patologii ogólnej, celem pożegnania prof. Głuzińskiego, który na ostatnim dyrektorem lwowskiej kliniki wewnętrznej. Wchodzącego profesora przyjęto oklaskami, poczem przemówił imieniem kolegów akademików, dziękując profesorowi za jego gorliwą pracę i przychylną dla młodzieży i życząc mu, aby na nowym terenie swej pracy profesorskiej spotkał się z taką jak u nas sympatją. Głęboko wzruszony dziękował profesor zebranym za ten niespodziewany objaw serdeczności i życzył im wszelkiego powodzenia na przyszłość.

— **Dr. Józef Surzycki,** prezes Krakowskiego Towarzystwa Lekarskiego, wyjechał do Wiednia, wezwany — jak donosi *Czas* — przez Ministerstwo spraw wewnętrznych na posiedzenie ankiety w sprawie zmiany organizacji kas chorych.

— **Z Towarzystwa politechnicznego.** Zgromadzenie tygodniowe odbędzie się we środę, dnia 31 marca o godzinie 7 wieczorem (Rynek 1. 20). Na porządku dziennym ciąg dalszy wykładu inżyniera p. Edmunda Libańskiego: „O pololeniu przemysłu w Galicyi“.

— **Reforma podatkowa** spowodowała em. e. k. starszego inspektora podatkowego we Lwowie p. Winharda, do sporządzenia czwartego wydania podręcznika p. t.: „Zarysy treściwe o podatkach, stemplach i należyciach“. Podręcznik ten rozszedłszy się dotychczas w trzech wydaniach w 3000 egzemplarzach w Galicyi, uzyskał uznanie kandydatów do egzaminów państwowych i urzędników skarbowych, oraz podatkowych, których dokładnie informował. Uzupełniony obecnie najnowszymi ustawami, oraz postanowieniami reformy podatkowej, wydanie — jak się dowiadujemy — z pod prasy w kwietniu b. r. Nie wątpliwy, że wydanie to dozna również przychylnego przyjęcia nie tylko u urzędników, ale także u podatkujących, członków wydziałów mających komisji podatkowych, oraz przelanych obszarów dworskich i naczelników gmin. Nowizya bowiem podatku gruntowego i reformy podatkowej, obowiązują podatkujących do dotrzymania terminów, w których podania wnioski o zwolnienia i zupełne uwolnienia od opłat podatkowych, o których jednak podatkujący, nie czytający Dzienników ustaw, nie mają wiadomości.

— **Odczyt o ruchu emancypacyjnym** kobiet we Francji wygłosił wczoraj wieczorem w sali ratuszowej we Lwowie pan Anner, burmistrz Pragi dr. Podlipny, prezydent czeskiej akademii imienia Cesarza Franciszka Józefa Hlavka, dr. Horak, wielu profesorów Uniwersytetu, dyrektor Teatru narodowego Szubert, prezes „Ogniska polskiego“ w Pradze, artysta śpiewak polski Floryński, wraz z całym Towarzystwem, reprezentanci „Klubu polskiego“ w Pradze z prezesem p. Towarnickim na czele, liczne damy z polskiego Towarzystwa w Pradze i t. d. i t. d.

Do kościoła przybyli z wybitniejszych osobistości dr. Władysław Rieger, dyrektor Tonner, burmistrz Pragi dr. Podlipny, prezydent czeskiej akademii imienia Cesarza Franciszka Józefa Hlavka, dr. Horak, wielu profesorów Uniwersytetu, dyrektor Teatru narodowego Szubert, prezes „Ogniska polskiego“ w Pradze, artysta śpiewak polski Floryński, wraz z całym Towarzystwem, reprezentanci „Klubu polskiego“ w Pradze z prezesem p. Towarnickim na czele, liczne damy z polskiego Towarzystwa w Pradze i t. d. i t. d.

W czasie ceremonii kościelnej członkowie opery śpiewali hymny żałobne. Następnie ustawiono trumnę na sześciokonnym karawanie złotym i pochob ruszył na ementarz wyszehradzki. Za wozem wiozącym liczne wieńce postępowały deputacje „Koła polskiego“ i „Ogniska“ z palmami od artystów krakowskich, „Ogniska polskiego“ i „Teatru narodowego“ w Krakowie, za nimi kolejno liczne duchowieństwo, karawan, członkowie rodziny zmarłego i prawie cały świat literacki czeski z gośćmi polskimi. Na ementarzu po odpiewaniu „Salve regina“ wystąpił reprezentant „Ogniska“ pan Floryński i po polsku w gorących słowach żegnał zmarłego; wspominał o pracach jego literackich, o jego miłości dla Polaków, o podróży jego do nas, o usiłowaniu jego zbratania narodu czeskiego z polskim i obudzenia w nich miłości wzajemnej; wskazał wreszcie, jak drogim zmarły był dla nas przez wniosłe swe myśli, które będą żyły nadal w narodzie polskim.

Następnie w imieniu świata literackiego czeskiego przemówił literat Waclaw Stech i na tem smutny obrzęd się skończył.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: W Birczy, Kazimierz hr. Łódzia Czarniecki, redem z Poznania, wychowany w Akademii wojskowej w Petersburgu, wziął udział w powstaniu z r. 1863, poczem emigrował zagranicę. Około roku 1875 osiedlił się w Birczy, gdzie oddał się skrzętniej pracy we wszystkich tych kierunkach, jakich wymagały ekonomiczne stosunki miasta i okolicy. Podniósł na nowo upadłe Towarzystwo zaliczkowe. Założył również Towarzystwo han-

— **Z Tow. prawniczego lwowskiego.** Zgromadzenie walne zwołane na dzień 28 b. m. (ul. Karola Ludwika 1. 3, II piętro).

— **W „Skale“** p. Siemiradzki Józef, profesor Uniwersytetu, wygłosi w niedzielę 28 b. m. o naszym w Brazylii. Początek o godzinie 5 popołudniu. Wstęp wolny.

— **Z Sokala** nam piszą: W tutejszym kościele OO. Bernardynów odprawiono dnia 19 b. m. uroczyste nabożeństwo na intencję Towarzystwa rękodzielników, oraz dokonano poświęcenia sztandaru tegoż Stowarzyszenia, przy nader licznie zgromadzeniu publiczności. Mszę świętą z asystencją odprawił ksiądz Gwardyan OO. Bernardynów w Sokalu O. Ferdynand Moralski, który jako kapłan i kaznodzieja zyskał sobie u nas sympatję wielką. Po skończonej Mszy św. wygłosił O. Ferdynand z ambony prześliczną mowę zachęcając do pracy, zgody, wytrwałości, poczem poświęcił sztandar, w który pierwszy wbił gwóźdź. Na sztandarze widnieje obraz św. Michała i św. Józefa a na szarfie napis: „Złuczonymy sýlamy Rusyny z Polakamy“.

— **Tow. łyżwiarskie.** Doroczne walne zgromadzenie członków Towarzystwa łyżwiarskiego we Lwowie, odbędzie się w sali klubu pocztowego (hotel George'a) w piątek, dnia 9 kwietnia b. r. o godzinie 6 wieczorem.

— **Związek katolickich towarzystw i zakładów dobroczynnych we Lwowie,** nadesłał nam następujący komunikat: Polecamy jak najgoręcej dobroczynności publicznej biedną J. K., wdowę po urzędniku katastralnym bez pensji, ciężko chorą na zapalenie płuc, obarzoną czworgiem drobnych dzieci. Środków żadnych, nędza ostatcza! Datki prosimy nadsyłać na ręce ks. Łukasza Bobrowicza, ul. Pijarów 3 a) we Lwowie.

— **Zamach samobójczy.** Anna Niemiec, 22 lat licząca, służąca u blacharza pod 1. 20) przy ul. Blacharskiej, skończyła wczoraj popołudniu w zamiarze samobójczym z okna II piętra, wskutek czego odniosła złamanie lewego uda, a prócz tego kontuzje na policzkach i na czole. Pogotowie staeyi ratunkowej opatrzyło ją i przytomną odstawiło do szpitala powszechnego. Powodem rozpaczyliwego kroku miała być sprzeczka z narzeczonym.

— **Rada miasta Krakowa,** wypłaciła kancelaryi tamtejszego konsystorza książecko-biskupiego kwotę 3000 zł., jako subwencję za r. 1897 przeznaczoną na restaurację katedry na Wawelu.

— **Pogrzeb ś. p. Edwarda Jelinka,** wybitnego literata czeskiego i gorącego przyjaciela Polaków, odbył się w Pradze czeskiej przy niezwykłym udziale najszerszych kół tamtejszego społeczeństwa. W pięknym kościele św. Hatala, skąd zwłoki eksportowano, zgromadziło się, można rzec, wszystko, co naród czeski ma dziś najlepszego wśród reprezentantów nauki, sztuki i literatury. Przed wielkim ołtarzem ustawiono wśród jarzącego światła sarkofag zmarłego, zarzucony wieńcami z wstęgami o barwach czeskich, polskich i słowiańskich. Pomędzy innymi złożyły wieńce: Akademia czeska, Muzeum królestwa czeskiego, Teatr polski w Krakowie, artyści sceny krakowskiej, redakcyja *Tugodnika Ilustrowanego*, od Wielkopolan, od redakcyi *Kuryera Warszawskiego*, rodziny Trötzerów w Warszawie, redakcyja *Głosu i Biesiady Literackiej*, Teatru narodowego w Pradze, czeskiego Towarzystwa literackiego „Maj“, hr. Stanisława Vandernoot-Kijerskiego, od cesarskiego radcy Ottona, największego poety czeskiego Jarosława Vrchlicky'ego i wielu innych.

Do kościoła przybyli z wybitniejszych osobistości dr. Władysław Rieger, dyrektor Tonner, burmistrz Pragi dr. Podlipny, prezydent czeskiej akademii imienia Cesarza Franciszka Józefa Hlavka, dr. Horak, wielu profesorów Uniwersytetu, dyrektor Teatru narodowego Szubert, prezes „Ogniska polskiego“ w Pradze, artysta śpiewak polski Floryński, wraz z całym Towarzystwem, reprezentanci „Klubu polskiego“ w Pradze z prezesem p. Towarnickim na czele, liczne damy z polskiego Towarzystwa w Pradze i t. d. i t. d.

W czasie ceremonii kościelnej członkowie opery śpiewali hymny żałobne. Następnie ustawiono trumnę na sześciokonnym karawanie złotym i pochob ruszył na ementarz wyszehradzki. Za wozem wiozącym liczne wieńce postępowały deputacje „Koła polskiego“ i „Ogniska“ z palmami od artystów krakowskich, „Ogniska polskiego“ i „Teatru narodowego“ w Krakowie, za nimi kolejno liczne duchowieństwo, karawan, członkowie rodziny zmarłego i prawie cały świat literacki czeski z gośćmi polskimi. Na ementarzu po odpiewaniu „Salve regina“ wystąpił reprezentant „Ogniska“ pan Floryński i po polsku w gorących słowach żegnał zmarłego; wspominał o pracach jego literackich, o jego miłości dla Polaków, o podróży jego do nas, o usiłowaniu jego zbratania narodu czeskiego z polskim i obudzenia w nich miłości wzajemnej; wskazał wreszcie, jak drogim zmarły był dla nas przez wniosłe swe myśli, które będą żyły nadal w narodzie polskim.

Następnie w imieniu świata literackiego czeskiego przemówił literat Waclaw Stech i na tem smutny obrzęd się skończył.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: W Birczy, Kazimierz hr. Łódzia Czarniecki, redem z Poznania, wychowany w Akademii wojskowej w Petersburgu, wziął udział w powstaniu z r. 1863, poczem emigrował zagranicę. Około roku 1875 osiedlił się w Birczy, gdzie oddał się skrzętniej pracy we wszystkich tych kierunkach, jakich wymagały ekonomiczne stosunki miasta i okolicy. Podniósł na nowo upadłe Towarzystwo zaliczkowe. Założył również Towarzystwo han-

dlowe w Birczy i zespolił działalność obu tych Towarzystw w jedną harmonijną całość ku pożytkowi owej okolicy. Jemu też zawdzięcza powstanie jedynego sklepu katolickiego w Birczy i Towarzystwo straży ogniowej. Pogrzeb odbył się w dniu 23 b. m. w Birczy przy współudziale całego obywatelstwa i tłumów ludu z okolicy.

— **W Wiedniu** umarła pani Adela Spitzer założycielka i właścicielka słynnego na cały świat zakładu krawieckiego damskiego p. n.: „Maison Spitzer“. Mimo śmierci właścicielki, zakład będzie istnieć nadal pod tą samą firmą.

— **Fotografie Röntgena.** Na ostatnim posiedzeniu Towarzystwa przyrodników im. Kopernika we Lwowie, przedstawiał dr. A. Zalewski i objaśniał okazy fotograficzne, zdjętych za pomocą promieni Röntgena przez p. Piotra Lebedzińskiego, inżyniera-chemika, wynalazcę znakomitych uczulonych papierów kolodyonowych do fotografowania. Przedstawiono w ogóle 14 fotografii mniejszych i większych rozmiarów, a mianowicie: 1. fotografię ręki ludzkiej, zdjętej nadzwyczaj ostro; 2. fotografię przedramienia z kością w trzech miejscach złamaną i zrosłą; 3. i 4. kolano prawidłowe i z narosłą kostką; 5. fotogram młodego kota, zdjętego w całości, w którego kośćcu można było doskonale odróżnić kości już wytworzone od chrząstkowatych; 6. młodego gołębia, zdjętego w całości, przedstawiającego wytworzenie się kości skrzydeł i piór; 7. wróbla starego; 8. szeszura — fotogram bardzo szczegółowy; 9. takż fotogram myszy; 10. jaszczurki; 11. żaby zwyczajnej, fotogram nader dokładny i szczegółowy; 12. pewnej ryby chrząstkowatej z jeziora Aralu; 13 i 14. bardzo dokładne fotogramy ryb kościistych.

Oprócz tego przedstawiał dr. Zalewski pewną ilość fotografów zwyczajnych, wykonanych na papierach wyrobu p. Lebedzińskiego i porównywał je z innymi także przez siebie wykonanymi fotografiami na papierach obcych fabryk, przyczem wyszczególnił zalety tych pierwszych (adres p. Lebedzińskiego: Warszawa, Krakowskie przedmieście 65).

Następnie przedstawił dr. A. Zalewski okazy fulgurytów czyli strzałek piorunowych, długich rurek z otopionego piasku, powstałych przez uderzenie piorunu we wzgórze piaszczyste, znalezionych przez siebie w okolicy wsi Bukowna, pod Olkuszem w Królestwie Polskiem.

— **Dzienniki poznańskie** donoszą: Od dawna zapowiadane i oczekiwane w Poznaniu odczyty profesorów krakowskich pp. Stanisława hr. Tarnowskiego i Kazimierza Morawskiego, odbędą się na cele dobroczynne w sali Lamberta dnia 2, 3 i 4 kwietnia wieczorem o godzinie 8. Dnia 2 kwietnia mówić będzie prof. Morawski „O Jagielle i jego Uniwersytecie“, 3 i 4 kwietnia zaś prof. Tarnowski „O Quo vadis“ Sienkiewicza.

— **Córki ministrów** pruskich nie próżnią. Niedawno panna Bosse, córka ministra oświaty, zdała egzamin na aptekarkę; w roku przyszłym hrabianka Helena Posadowska, córka sekretarza stanu finansów Rzeszy, ma składać egzamin na nauczycielkę nauk przyrodniczych. Obecnie uczęszcza do seminaryum.

— **Kwestya artystyczna.** Jury, które ma przyjmować obrazy na najbliższą wystawę paryską na polach Elizejskich, będzie miało do rozwiązania trudną kwestyę. Szowinizm i racya stanu będą musiały stoczyć w serecach sędziów ciężką walkę. Utalentowany młody malarz Jan Weber przedstawił niezwykły obraz. Przedstawia on wnętrze doskonale urządzonego sklepu z mięsem. Wszystko tam jest w porządku. Na ścianach wiszą półgłówki, szynki i ćwiartki cielęciny, a rzeźnik właściciel tych wszystkich prowinatów, stoi rozparty w d. zwiacha, oczekując na klientów. Cały ten obrazek spokojnego życia nie miałby w sobie nic godnego uwagi, gdyby nie rzeźnik, który uderzająco podobny jest do ks. Bismarcka. Każdy szczegół w postaci rzeźnika przypomina ex-kanclerza. Z tego powodu jury waha się, czy obraz przyjąć na wystawę.

— **W Paryżu** zmarł Antoni Thomson Abbadi, członek Akademii nauk w seceyji geografii i żeglugi. Urodzony w Dublinie dnia 3 stycznia 1810 r. z rodziców Francuzów, czasowo zamieszkałych w Irlandyi, którzy powrócili do Francji w roku 1813, Antoni Abbadi w roku 1835 odbył podróż do Brazylii, wysłany przez Akademię nauk, poczem wraz z bratem przedsięwziął podróż do Etyopii, a studia ich obu nad źródłami Nilu, etnografią i lingwistyką tych okolic są wielkiej wartości. Obaj też otrzymali jednego dnia order kawalerów legii honorowej. Antoni Abbadi był też wysłany przez Akademię w r. 1882 do San Domingo dla obserwowania przejścia Venus przez słońce. Głównymi pracami jego są: „Geozoya części Etyopii górnej“, „Obserwacye o własnościach fizycznych kuli ziemskiej w Brazylii i Etyopii“, oraz „Słownik języka amharskiego“. Amhara jest prowincyą Abyssynii. Po śmierci pani Abbadi Akademii nauk odziedziczył majątek małżonków, posiadłość Abbadi, oraz kapitał, przynoszący 40.000 franków renty rocznej pod warunkiem, by w przeciągu lat 50 sporządziła katalog 500.000 gwiazd.

— **Japoński następca tronu,** książę Yoshihito Haruonimiya, zmarł przed kilku tygodniami, lecz fakt ten ma być trzymany w tajemnicy do czasu upłynięcia okresu żałoby urzędowej, nakazanej z powodu zgonu cesarzowej-matki. Wieść tę przywiózł parowiec „Péron“ do San-Francisco. Książę Yoshihito, jedyny syn mikada, urodził się w Tokio d. 31 sierpnia 1879 i ogłoszony został następcą tronu d. 3 listopada 1889, ukończył on szkołę i uchodził za człowieka bardzo liberalnego, dostępnego nawet wpływom cudzoziemskim. Przed urodzeniem się księcia, mikada, którego małżeństwo z cesarzową Haruko jest bezdzietne, stracił dziesięcioro dzieci, obecnie ma jeszcze cztery córki i mianował następcą tronu swego bratanka, księcia Arisugawa Takehito. Gdy jednak przyszedł na świat ks. Yoshihito, syn mikada i jedyny z dam dworu, ks. Arisugawa musiał mu miejsca ustąpić. Obecnie według wszelkiego prawdopodobieństwa książę ten, który był przez mikada adoptowany i jest jego najbliższym krewnym, powróci na stanowisko dziedzica korony. Urodzony 11 lutego 1862, posiada tytuł cesarskiej wysokości i jest synem marszałka, ks. Arisugawy, który był głównodowodzącym armii japońskiej, gdy rozpoczęła się wojna z Chinami. Książę jest obecnie kontradmirałem floty japońskiej.

— **Olbrzymia powódź.** Z Memphis (w Stanach Zjednoczonych) donoszą, że rzeka Mississipi w niektórych miejscach wylała na szerokość 40 mil (10 naszych mil). Szkody są olbrzymie, wiele osób utonęło. Wedle zapowiedzi biura meteorologicznego woda przez dziesięć dni dalej przybierać będzie. Zagroza straszna katastrofa.

— **Pani Adolfinia Zimajer** oraz pp. Rapacey, którzy opuszczają Lwów, zaangażowani do Łodzi, urządzają w pierwszych dniach kwietnia koncert poezjalny, w którym wezmą udział najwybitniejsze siły artystyczne naszego miasta.

— **Alfred Grünfeld** przybywa do Lwowa w tych dniach, a wystąpi we środę w sali Domu narodowego. Program koncertu znakomitego pianisty jest zupełnie nowy. Bilety na koncert są do nabycia w księgarni Jakubowskiego i Zadorowicza.

— **Ze sztuki.** Oprócz dzieł Pruszkowskiego, których zbiór dosięga do liczby około sześćdziesięciu prac, wystawiono w salonie lwowskim także kilka obrazów innych artystów, a między tymi: Kotowskiego Damazego „Portret redaktora p. Henryka Rewakowicza“ i „Portret p. dr. B. z Mościska“, Dąbrowskiej „Biust Konopki“, Kossaka Wojciecha „Oficer ordynansowy“, Harasimowicza Marcelego „Kilka widoków“ i Doubeka Franciszka większych rozmiarów obraz „Teściowa“.

— **Branki.** Zapowiedzianą wystawę wielkiego obrazu, malowanego wspólnie przez artystów Popiela Tadeusza i Rozwadowskiego Zygmunta otwarto dzisiaj na czas krótki w sali hotelu George'a (Klub pocztowy).

— **Z ruchu wydawniczego.** Profesorowie e. k. II gimnazjum we Lwowie, Kornel Fischer i Henryk Kopia, ułożyli i wydali świeżo „Preparacye do Iliady Homera“ (Pieśni I, III, IV, VI). Wydawnictwo to, którego fachowej wartości rękojmię dają nazwiska wydawców, wybornie zastąpi naszej młodzieży szkolnej używane przez nią dotychczas podobne podręczniki niemieckie. Cena wydawnictwa 1 kor. Skład główny w księgarni Gubrynowicza i Schmidta.

— **Z teatru.** Repertoar operowy przyszłego tygodnia zapowiada na wtorek „Traviatę“ z p. Korolewiczówną, pp. Myszuga i Górskim. P. Korolewiczówna partycję tę śpiewa po raz pierwszy w polskim języku. Pan Myszuga partycję Alfreda zalicza do swych popisowych.

Nadzwyczaj ciekawe będzie czwartkowe przedstawienie „Aidy“, z powodu udziału tak znakomitych sił, jak pań: Maryi Pawlikow-Nowakowskiej, Miry Heller i p. Władysława Floryńskiego, który we środę przybywa z Pragi do Lwowa.

— **Repertoar teatru** hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej, „Przekupka warszawska“, obraz historyczny w 5 aktach Adama Bełcikowskiego.

Wieczorem „Faust“, opera w 5 aktach Gounoda. Występ: Miry Hellerówny oraz Aleksandra Myszugi, Gabriela Górskiego i Juliana Jeromina.

W niedzielę popołudniu „Powrót taty“, opera-ballada w 3 odsłonach Henryka Jareckiego.

Rozpocznie; „Okreżne“, komedya w 2 aktach ze śpiewami Józefa Korzeniowskiego.

Wieczorem po raz dwudziesty „Sprzedana narzeczona“, opera komiczna w 3 aktach Fr. Smetany. Drugi występ Włodzimierza Malawskiego.

— **Notatki literacko-artystyczne.**

— **Pani Adolfinia Zimajer** oraz pp. Rapacey, którzy opuszczają Lwów, zaangażowani do Łodzi, urządzają w pierwszych dniach kwietnia koncert poezjalny, w którym wezmą udział najwybitniejsze siły artystyczne naszego miasta.

— **Alfred Grünfeld** przybywa do Lwowa w tych dniach, a wystąpi we środę w sali Domu narodowego. Program koncertu znakomitego pianisty jest zupełnie nowy. Bilety na koncert są do nabycia w księgarni Jakubowskiego i Zadorowicza.

— **Ze sztuki.** Oprócz dzieł Pruszkowskiego, których zbiór dosięga do liczby około sześćdziesięciu prac, wystawiono w salonie lwowskim także kilka obrazów innych artystów, a między tymi: Kotowskiego Damazego „Portret redaktora p. Henryka Rewakowicza“ i „Portret p. dr. B. z Mościska“, Dąbrowskiej „Biust Konopki“, Kossaka Wojciecha „Oficer ordynansowy“, Harasimowicza Marcelego „Kilka widoków“ i Doubeka Franciszka większych rozmiarów obraz „Teściowa“.

— **Branki.** Zapowiedzianą wystawę wielkiego obrazu, malowanego wspólnie przez artystów Popiela Tadeusza i Rozwadowskiego Zygmunta otwarto dzisiaj na czas krótki w sali hotelu George'a (Klub pocztowy).

— **Z ruchu wydawniczego.** Profesorowie e. k. II gimnazjum we Lwowie, Kornel Fischer i Henryk Kopia, ułożyli i wydali świeżo „Preparacye do Iliady Homera“ (Pieśni I, III, IV, VI). Wydawnictwo to, którego fachowej wartości rękojmię dają nazwiska wydawców, wybornie zastąpi naszej młodzieży szkolnej używane przez nią dotychczas podobne podręczniki niemieckie. Cena wydawnictwa 1 kor. Skład główny w księgarni Gubrynowicza i Schmidta.

— **Z teatru.** Repertoar operowy przyszłego tygodnia zapowiada na wtorek „Traviatę“ z p. Korolewiczówną, pp. Myszuga i Górskim. P. Korolewiczówna partycję tę śpiewa po raz pierwszy w polskim języku. Pan Myszuga partycję Alfreda zalicza do swych popisowych.

Nadzwyczaj ciekawe będzie czwartkowe przedstawienie „Aidy“, z powodu udziału tak znakomitych sił, jak pań: Maryi Pawlikow-Nowakowskiej, Miry Heller i p. Władysława Floryńskiego, który we środę przybywa z Pragi do Lwowa.

— **Repertoar teatru** hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej, „Przekupka warszawska“, obraz historyczny w 5 aktach Adama Bełcikowskiego.

Wieczorem „Faust“, opera w 5 aktach Gounoda. Występ: Miry Hellerówny oraz Aleksandra Myszugi, Gabriela Górskiego i Juliana Jeromina.

W niedzielę popołudniu „Powrót taty“, opera-ballada w 3 odsłonach Henryka Jareckiego.

Rozpocznie; „Okreżne“, komedya w 2 aktach ze śpiewami Józefa Korzeniowskiego.

Wieczorem po raz dwudziesty „Sprzedana narzeczona“, opera komiczna w 3 aktach Fr. Smetany. Drugi występ Włodzimierza Malawskiego.

— **Notatki literacko-artystyczne.**

— **Pani Adolfinia Zimajer** oraz pp. Rapacey, którzy opuszczają Lwów, zaangażowani do Łodzi, urządzają w pierwszych dniach kwietnia koncert poezjalny, w którym wezmą udział najwybitniejsze siły artystyczne naszego miasta.

— **Alfred Grünfeld** przybywa do Lwowa w tych dniach, a wystąpi we środę w sali Domu narodowego. Program koncertu znakomitego pianisty jest zupełnie nowy. Bilety na koncert są do nabycia w księgarni Jakubowskiego i Zadorowicza.

— **Ze sztuki.** Oprócz dzieł Pruszkowskiego, których zbiór dosięga do liczby około sześćdziesięciu prac, wystawiono w salonie lwowskim także kilka obrazów innych artystów, a między tymi: Kotowskiego Damazego „Portret redaktora p. Henryka Rewakowicza“ i „Portret p. dr. B. z Mościska“, Dąbrowskiej „Biust Konopki“, Kossaka Wojciecha „Oficer ordynansowy“, Harasimowicza Marcelego „Kilka widoków“ i Doubeka Franciszka większych rozmiarów obraz „Teściowa“.

— **Branki.** Zapowiedzianą wystawę wielkiego obrazu, malowanego wspólnie przez artystów Popiela Tadeusza i Rozwadowskiego Zygmunta otwarto dzisiaj na czas krótki w sali hotelu George'a (Klub pocztowy).

— **Z ruchu wydawniczego.** Profesorowie e. k. II gimnazjum we Lwowie, Kornel Fischer i Henryk Kopia, ułożyli i wydali świeżo „Preparacye do Iliady Homera“ (Pieśni I, III, IV, VI). Wydawnictwo to, którego fachowej wartości rękojmię dają nazwiska wydawców, wybornie zastąpi naszej młodzieży szkolnej używane przez nią dotychczas podobne podręczniki niemieckie. Cena wydawnictwa 1 kor. Skład główny w księgarni Gubrynowicza i Schmidta.

— **Z teatru.** Repertoar operowy przyszłego tygodnia zapowiada na wtorek „Traviatę“ z p. Korolewiczówną, pp. Myszuga i Górskim. P. Korolewiczówna partycję tę śpiewa po raz pierwszy w polskim języku. Pan Myszuga partycję Alfreda zalicza do swych popisowych.

Nadzwyczaj ciekawe będzie czwartkowe przedstawienie „Aidy“, z powodu udziału tak znakomitych sił, jak pań: Maryi Pawlikow-Nowakowskiej, Miry Heller i p. Władysława Floryńskiego, który we środę przybywa z Pragi do Lwowa.

— **Repertoar teatru** hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej, „Przekupka warszawska“, obraz historyczny w 5 aktach Adama Bełcikowskiego.

Wieczorem „Faust“, opera w 5 aktach Gounoda. Występ: Miry Hellerówny oraz Aleksandra Myszugi, Gabriela Górskiego i Juliana Jeromina.

W niedzielę popołudniu „Powrót taty“, opera-ballada w 3 odsłonach Henryka Jareckiego.

Rozpocznie; „Okreżne“, komedya w 2 aktach ze śpiewami Józefa Korzeniowskiego.

Wieczorem po raz dwudziesty „Sprzedana narzeczona“, opera komiczna w 3 aktach Fr. Smetany. Drugi występ Włodzimierza Malawskiego.

— **Notatki literacko-artystyczne.**

— **Pani Adolfinia Zimajer** oraz pp. Rapacey, którzy opuszczają Lwów, zaangażowani do Łodzi, urządzają w pierwszych dniach kwietnia koncert poezjalny, w którym wezmą udział najwybitniejsze siły artystyczne naszego miasta.

— **Alfred Grünfeld** przybywa do Lwowa w tych dniach, a wystąpi we środę w sali Domu narodowego. Program koncertu znakomitego pianisty jest zupełnie nowy. Bilety na koncert są do nabycia w księgarni Jakubowskiego i Zadorowicza.

— **Ze sztuki.** Oprócz dzieł Pruszkowskiego, których zbiór dosięga do liczby około sześćdziesięciu prac, wystawiono w salonie lwowskim także kilka obrazów innych artystów, a między tymi: Kotowskiego Damazego „Portret redaktora p. Henryka Rewakowicza“ i „Portret p. dr. B. z Mościska“, Dąbrowskiej „Biust Konopki“, Kossaka Wojciecha „Oficer ordynansowy“, Harasimowicza Marcelego „Kilka widoków“ i Doubeka Franciszka większych rozmiarów obraz „Teściowa“.

— **Branki.** Zapowiedzianą wystawę wielkiego obrazu, malowanego wspólnie przez artystów Popiela Tadeusza i Rozwadowskiego Zygmunta otwarto dzisiaj na czas krótki w sali hotelu George'a (Klub pocztowy).

— **Z ruchu wydawniczego.** Profesorowie e. k. II gimnazjum we Lwowie, Kornel Fischer i Henryk Kopia, ułożyli i wydali świeżo „Preparacye do Iliady Homera“ (Pieśni I, III, IV, VI). Wydawnictwo to, którego fachowej wartości rękojmię dają nazwiska wydawców, wybornie zastąpi naszej młodzieży szkolnej używane przez nią dotychczas podobne podręczniki niemieckie. Cena wydawnictwa 1 kor. Skład główny w księgarni Gubrynowicza i Schmidta.

— **Z teatru.** Repertoar operowy przyszłego tygodnia zapowiada na wtorek „Traviatę“ z p. Korolewiczówną, pp. Myszuga i Górskim. P. Korolewiczówna partycję tę śpiewa po raz pierwszy w polskim języku. Pan Myszuga partycję Alfreda zalicza do swych popisowych.

Nadzwyczaj ciekawe będzie czwartkowe przedstawienie „Aidy“, z powodu udziału tak znakomitych sił, jak pań: Maryi Pawlikow-Nowakowskiej, Miry Heller i p. Władysława Floryńskiego, który we środę przybywa z Pragi do Lwowa.

— **Repertoar teatru** hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej, „Przekupka warszawska“, obraz historyczny w 5 aktach Adama Bełcikowskiego.

Wieczorem „Faust“, opera w 5 aktach Gounoda. Występ: Miry Hellerówny oraz Aleksandra Myszugi, Gabriela Górskiego i Juliana Jeromina.

W niedzielę popołudniu „Powrót taty“, opera-ballada w 3 odsłonach Henryka Jareckiego.

Rozpocznie; „Okreżne“, komedya w 2 akt

W poniedziałek po raz drugi „Baby“, komedia w 4 aktach Zygmunta Przybylskiego i Klemensa Junoszy.

We wtorek „Traviata“, opera w 4 aktach Verdi'ego. Występ Janiny Korolewiczówny, Aleksandra Myszygi i Gabryela Górskiego.

We środę popołudniu o godz. 4 „Univer-sum“, czyli olbrzymie obrazy fizyczne profesora Albusa. Ceny miejsc niższe.

Wieczorem po raz trzeci „Baby“.

Z TEATRU

(„Baby“, komedia w 4 aktach Zygmunta Przybylskiego i Klemensa Junoszy, przedstawiona po raz pierwszy na scenie lwowskiej 26 marca).

Czego żąda od życia p. Stefan Kwieciński właściciel majątku Trzęsida pod Warszawą? Na to pytanie ani on, ani nikt z jego otoczenia odpowiedziećby pewno nie mógł. Młody jeszcze, zamożny, swobodny, cierpi jednak na *Weltschmerz*, skarży się na nerwy, a jest w rzeczywistości postacią bladą i niewykończoną. Dopiero w drugim czy trzecim akcie dowiadujemy się, że p. Stefan doznał zawodu w miłości i dlatego wśród warunków szczęścia taki nieszczęśliwy... Otoczenie jego bardzo nie wybredne. Sąsiad najbliższy, to Józef Łęgosz — sylwetka Wieka albo Wacka — ma wprawdzie silne pięci czem się chlubi, ale mózg „jarmarkowego młodzieńca“; przyjaciel, to stary lekarz Janowicz, bardzo lekceważąco wyrażający się o zdobywczach medycyny, stojący na stanowisku domowej „rumiankowej“ apteczki. Najbliższe zaś otoczenie składają: bardzo dojrzała panna Anastazy, kuzynka, wiele przywiązana do Stefana, Łopuchowski ekonom, idealnie wierny, klucznicza Brygida równie wierna jak ograniczona, przebiegły pachciarz Wigdor Natychmiast, nie licząc takich typów jak idyotyczny lokaj Wojciech lub dziewek jak Basia i Anusia. — W takim otoczeniu mógłby chyba Stefan — stracić zdolność myślenia; ale dlaczego modnie choruje na nerwy, to nie dość jasne, gdyż ta atmosfera prędzej je uspić zdolna niż rozstroić.

Nagle w zapadłych owych Trzęsidlach powstaje ruch ogromny: przyjeżdża ciotka Stefana, pani Stawińska, właścicielka domu, z Warszawy, z córką Jadwigą i przyjaciółką panną Heleną.

Widz ma zrazu takie wrażenie, że stanie się katastrofa, gdyż te panie przewracają od razu cały porządek domowy do góry nogami. Panna Anastazy i klucznicza Brygida a także ekonom Łopuchowski krzyczą w niebogłosy z rozpacz, lecz te panie nie słyszą tego i działają po swojemu. Zaczynają od przemeblowania salonów, odrywają Stefana od zajęć gospodarskich, nie dają mu rozmyślać z ekonomem i kierować interesami, urządzają u niego bale. Słowem widz jest przygotowany na to, że te modne, strojne panie, trefnie włosy lub jak pani Stawińska milujące sobie twarz, usta i rzęsy, zgubią na zawsze Stefana i doprowadzą Trzęsida do ruiny...

Tymczasem nic z tego. One właśnie przynoszą z sobą uzdrowienie! Warszawskie elegantki są jasnym promieniem, który rozprasza zatęchłą atmosferę Trzęsida. Stefan w oczach panny Heleny znajduje siłę i ochotę do życia i oboje przynajmniej przed sobą, że mieli zawody, dzięki którym on stetryczał, a ona została — nauczycielką; zawodów tych jednak już nie żałują, bo terazniejszość staje się dla nich rozkoszą a przyszłość będzie wspólnie podzielonym rajem... To samo, tylko trochę niezgrabniej, powiada sąsiad Łęgosz podlotkowi Jadwidze i kojarzą się dwie pary w Trzęsidlach ku radości powszechnej, nawet Łopuchowskiego, który zapowiada, że się spije jak biała z wielkiej radości...

Taki to cud sprawiło przybycie elegantek warszawskich do cichego wiejskiego ustronia! Zwykle było przeciwnie na scenie a zdarza się częściej w życiu, że roztrągane wielkomięskiem życiem nerwy leczą się — sielanką. Autorowie chcieli widocznie odstąpić od szablonu i stworzyć rzecz, która komedią w ścisłym znaczeniu nie jest — nie jest i farsą — lecz ma wiele epizodów pełnych życia, werwy i humoru, a to było zdaje się jedynym ich celem, w zupełności osiągniętym.

Teatr był pełny, publiczności rzecz się podobala — więc po cóż przykładają wyższą miarę do rzeczy bądź co bądź bezpretensjonalnej, w której znać zawsze talent Junoszy w przedstawianiu typów, i sceniczną zręczność Przybylskiego.

Sztuka ta była grana w całości dobrze, chociaż w niektórych scenach zbiorowych znać było pospiech w przygotowaniu. Z wielu ról najbardziej popisową miała p. Rybicka, wyborna jako klucznicza Brygida, p. Feldman stworzył doskonale typ pachciarza, a p. Wysocki naiwnego Wojtkę. Główne role zupełnie poprawnie odegrali pp.: Gostyńska (Anastazy), Cichocho (Stawińska), Czaplinska (Jadwiga), Stachowicz (Helena), oraz pp.: Woleński (Stefan), Wostrowski (Łęgosz), Chmieliński (dr. Janowicz). Ale role te są w ogóle

dość blade. Komizm sztuki polega nie na tych typach, lecz na postaciach drugorzędnych, epizodycznych i tkwi nie w sytuacji, lecz w dialogu bardzo barwnym i żywym, chociaż czasem wpadającym w trywialność.

***

C. k. galicyjskie Towarzystwo gospodarskie.

Rada ogólna c. k. gal. Towarzystwa gospodarskiego zbiera się na doroczne zgromadzenie w dniach 29 i 30 b. m. Komitet Towarzystwa przedkłada Radzie ogólnej sprawozdanie z czynności swoich w r. 1896.

Zaznacza ono na wstępie bolesną stratę jaką poniosło Towarzystwo przez śmierć Jego ces. i król. Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika, długoletniego członka honorowego Towarzystwa i wspomina o stracie członka korespondującego p. Karola Rambousek właściciela stacji nasion w Zborowie.

Towarzystwo liczyło w 25 oddziałach ogółem 1600 członków czynnych, o 87 więcej, aniżeli w roku poprzednim. Walnych zebrań odbyło się w oddziałach 50 — posiedzeń Rad 82. Do najwięcej czynnych oddziałów należały: przemyski, jaresławski, pokucki i rohatyński. Komitet centralny, złożony z prezesa oraz 18 członków — odbył posiedzeń 13, na których załatwił 2681 ekshibitów i spraw bieżących.

Ruch kasowy wynosił w przychodzie 160.079 zł. 18 ct. i tyleż w rozchodzie wraz z resztą kasową 2864 zł. 32 ct. Łącznie 320.158 zł. 36 ct., w obec 273.628 zł. 62 ct. roku zeszłego. Nadto przez kasę przeszły wyrownane w ciągu roku przedpłaty i zaliczki w łącznej kwocie 86.817 zł. 62 ct. tak, że ogólny obrót kasowy w r. 1896 wynosił kwotę 406.975 zł. 98 ct.

W tem zużyto subwencji: państwowych 46.300 zł., krajowych 25.400 zł., razem 71.700 zł.

a mianowicie: 1. na szkołę chmielarską w Staremsiole 1600 zł. 2. Na szkołę sadowniczo-ogrodniczą 2000 zł. 3. Na wędrownie wykłady i kursa rolnicze 5850 zł. 4. Na kursa z weterynaryi i kucia koni 1000 zł. 5. Na wykłady o hodowli ryb 500 zł. 6. Na wydawnictwo specjalnych czasopism 1900 zł. 7. Na kartograficzne zestawienie rodzajów gleby 100 zł. 8. Na statystykę zbiorów 1400 zł. 9. Na podniesienie chowu bydła, trzody, owiec i drobin 48.200 zł. 10. Na podniesienie produkcji roślin zbożowych, pastewnych, ogrodowych i leśnych 4550 zł. 11. Na ogólne cele naukowo-rolnicze oraz subwencyonowanie wzorowych urządzeń gospodarskich 3300 złr.

Ze szczegółów obszernego sprawozdania Komitetu, podajemy niektóre ważniejsze:

W szkole chmielarskiej w Staremsiole kształciło się ośmiu uczniów, z których 5 po odbytych egzaminie uznano za odpowiednio uzdolnionych na samostojnych chmielarzy.

W szkole ogrodniczej we Lwowie, umieszczonej na folwarku w Wulce kapitańskiej, kształciło się i utrzymywało bezpłatnie 10 uczniów, a wynik egzaminu, odbytego wobec delegatów Komitetu był w zupełności zadowalniający.

Z założonej szkółki drzew i krzewów owocowych w roku bieżącym rozesłał komitet po oddziałach 700 szepców, a odtąd będzie już w możności rozysłać corocznie po 500 sztuk przeważnie dla rozdania między właścicieli mniejszych gospodarstw.

Wykłady wędrownie rolnicze i lustracje w gospodarstwach włościańskich odbyły się staraniem Towarzystwa w przeszło 220 gminach, pouczeń z ogrodnictwa i pszczelnictwa 52, czternastodniowych kursów z mleczarstwa 3, po ukończeniu których 41 słuchaczy wykazało zupełną znajomość ekonomicznego przetworu mleka na nowoczesnych przyrządach i maszynach. Odbyły się również czternastodniowe kursa z ogrodnictwa, sadownictwa i pszczelnictwa — z uprawy i wyprawy lnu i konopi jak również 5 dniowy kurs z gospodarstwa stawowego.

Udział w powyższych kursach, gdziekolwiek się one odbywały, był nadspodziewanie liczny, a to ze wszystkich stanów i zawodów. Prace statystyczne, podjęte celem wykazania produktywności gospodarstw, położonych w obrębie Towarzystwa — cieszą się coraz większym uznaniem i pomocą członków. Wykazały one, że w 1896 było pod uprawą roślin zbożowych i pastewnych 2,131.457 hektarów — zaś łąk samorodnych 696.664. Co do otrzymanego rezultatu podnieść należy szczególnie bardzo znaczny wzrost uprawy psaz i roślin pastewnych nawet w gospodarstwach mniejszej posiadłości.

W zakresie podniesienia produkcji zbożowej, zajmowało się Towarzystwo przeważnie przeprowadzeniem umiędzynarodowych prób w różnych okolicach kraju, z użyciem i opłacaniem się nawozów sztucznych, oraz zastosowaniem odpowiednich gatunków zbóż i roślin pastewnych. Doświadczenia takie przeprowadzono w r. b. w 18 miejscowościach na 36 polach pod kierunkiem i na podstawie in-

strukcyj udzielonych przez sekeyę rolniczą komitetu.

Sprawa podniesienia w kraju hodowli we wszystkich kierunkach, a głównie w zakresie chowu bydła, szczególnie zajmowała Towarzystwo i pod tym względem osiągnięto też znakomite rezultaty. Oprócz 17 obór zarodowych pełnej krwi i 45 półkrwi, założonych i utrzymywanych staraniem Towarzystwa, w obecnym stanie posiada ono 147 buhai subwencyjnych i 110 subwencyonowanych, rozrzuconych po kraju dla użytku włościan.

Wystaw przeglądowych bydła odbyło się w tym roku 18, na których przedstawiono 3105 sztuk, premii rozdano 659, wypłacono gotówką 4.243 zł., z czego 563 z funduszw oddziałowych.

W chowie trzody chlewnej w ostatnich trzech latach założyło Towarzystwo 83 chlewni zarodowych i 40 stacyj knurów, przeważnie rasy wielkich Jorkshirów, a rezultat z tej działalności najlepiej okazuje się w stwierdzonym coraz większym popycie zagranicznych rzeźników na nasze świnię i wzroście ilości włościan, korzystających z założonych stacyj. Niemniej w chowie owiec mięsnych i koni roboczych, działalność Towarzystwa coraz większe przyjmuje rozmiary i zyskuje uznanie ogółu.

Z ogólnych spraw dotyczących rozwoju rolnictwa w kraju zwołał komitet w r. b. ankietę, celem założenia spółki handlowo-komisowej dla ułatwienia i uregulowania z zagranicą handlu zbożowego, urzędzenia po całym kraju stacyj meteorologicznych, oraz dla ułożenia wysłanego do Rządu i Koła polskiego w Wiedniu memoriału, omawiającego potrzeby kraju do uwzględnienia przy odnowieniu umowy austrowęgierskiej.

Streściliśmy powyżej tylko w ogólnych zarysach sprawozdanie Komitetu, wydrukowane w formie wielkiej broszury, obejmującej 82 stronicie druku, w którym też członkowie Towarzystwa i wszyscy interesowani znajdują szczegółowe i wyczerpujące dane co do prac Komitetu w każdej gałęzi jego działalności.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Na posiedzeniu polskiego Towarzystwa przyrodników imienia Kopernika dnia 23 b. m. mówił prof. dr. Benedykt Dybowski „O przodkach naszego bydła rogatego“. Większa część naturalistów przyjęła poglądy Rühmeyera, że rasy bydła hodowane w Europie są po części pochodzenia europejskiego, po części afrykańskiego, mianowicie rasa bydła, zwana krótkonogą albo długoczołą, do której należy tak zw. bydlę brunatne albo ryże szwajcarskie, ma pochodzić z Afryki, zaś bydlę długorogie objęte pod mianem ras turczy i ras wielkoczołych jest pochodzenia europejskiego czyli potomstwem w prostej linii naszego tura. Ten pogląd Rühmeyera został przyjęty dziś prawie jednogłośnie przez wszystkie powagi naukowe, pomiędzy innymi prof. Nehringa w Berlinie. Rodak nasz s. p. Jan Czerski, słynny badacz na polu paleontologii dowiódł, że wszystkie rasy północno-azyatyckie bydła domowego są potomkami rasy turzej, krzyżowanej tu i owdzie z „jakim“ czyli wołem tybetańskim, a zatem dwie główne rasy europejskie długoroga i wielkoczoła i wszystkie rasy północno i środkowo-azyatyckie są pochodzenia turzego, — pozostaje jedna rasa europejska t. zw. krótkoroga, której pochodzenie jest wątpliwe.

Przodków tej rasy nie umiał odszukać Rühmeyer, zadowolił się on musiał tylko wskazywać, że rasa północno-afrykańska bydła hodowanego ma wielkie podobieństwo do rzeźonej rasy europejskiej. Obserwacje prelegenta o rasach bydła syberyjskiego i kamczackiego pozwalały mu postawić wniosek, że rasa t. zw. krótkoroga albo długoczoła jest produktem złej hodowli, albo nieprzyjaznych klimatycznych warunków, w których się hodowała bydła odbywa. Z każdej rasy turzej może powstać rasa krótkoroga, stąd też widzimy, że włościańskie bydlęko ma najczęściej cechę rasy krótkorogiej. Sądzi tedy prelegent, że w celu objaśnienia powstawania ras, bądź europejskich, bądź północno-azyatyckich bydła rogatego, nie ma potrzeby uciekać się do hipotezy o pochodzeniu którejkolwiek z nich z bydła południowo-azyatyckiego, należącego do grupy tak zw. „dwuwółów“ czyli jaurobentingów, ta ostatnia wymieniona grupa różni się osteologicznie od grupy „turowółów“, więc musiałaby i na swoich potomków przekazać cechy właściwe, których wśzakże brak u bydła europejskiego i północno-azyatyckiego. Wtedy jeszcze, gdy sądzono, że rasa aryjska rodzaju ludzkiego jest pochodzenia azjatyckiego, mogła być niejako wytlumaczona tendencja szukania przodków dla naszego bydła poza obrębem Europy; ale dzisiaj gdy się przekonano, że aryjczycy azjatyccy są pochodzenia europejskiego, że najstarsze formy językowe aryjskiego szczepu są właściwe idiomem litewsko-słowiańskim, znikła zarazem i

potrzeba takich tendencyjnych hipotez osnutych zwykle na tle lingwistyki porównawczej.

Dzisiaj śmiało utrzymywać możemy, że bydło nasze domowe pochodzi od dzikiego prarodzica, który żył jeszcze w wieku XVI w naszych lasach jako tur. Czy ten prarodek byłby naszego wchodził kiedykolwiek w związek z żubrem, dziś trudno coś stanowczego powiedzieć, to jedno pewne, że mieszańca tura i żubra są płodne, jak o tem świadczy Próbę uskutecznił przez obywatela byłego województwa grodzieńskiego, p. M. Walickiego, próby te obiecywały bardzo pomyślne rezultaty, atoli przerwane i zniszczone zostały przez zwycięzców z r. 1864, a sam inicjator tych prób zginął marnie na wygnaniu w Syberji. Mieszańca turowoła z wołem tybetańskim, z wołem indyjskim są płodne i z takich mieszańców wytwarzają się rasy wielce pożyteczne dla hodowców. Szczególnie mieszańce pochodzące z „jaka“ i bydła domowego, których nazywają „chojnakami“ i chojnakami, byłyby bardzo pożądanymi dla naszych gorzystych okolic, co wtedy, gdy zbudowana będzie kolej syberyjska łatwo będzie uskutecznić.

Giełda zbożowa: Gukier surowy loco Aussig 11-92 1/2, do 11-97 1/2, loco Ołomuniec 10-95 do 11-05, loco Berno - Wiedeń 11-20 do 11-30, na kwiecień loco Aussig 11-92 1/2, do 12-—, cukier w kostkach prima 34— do 34-25, secunda 33-75 do 34-—, Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 15-80 do 16-—, Nafta baukazka transito Tryest 4-75 do 5-—, galicyjska przeźroczysta 18-75 do 19-—.

Targ zbożowy.

Lwów, 27go marca, pszenica 7-60 do 7-70 zł., żyto 5-25 do 5-50, jęczmień 4-75 do 5-80 do 6-—, jęczmień pastawny 4-75 do 5-—, owies 5-60 do 6-—, rzepak 12-— do 12-50, groch 5-— do 8-—, wyka 4-50 do 4-75, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-50 do 4-75, hreczka 25-— do —, koniczyna czerwona galie. 25-— do 40-—, szwedzka 45-— do 60-—, 40-— do 50-—, tymotka — do —, anyż — do —, kukurudza stara 5-— do 5-25, nowa 5-— do 5-25, chmiel nowy — do —, chmiel nowy na termin — do —, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Warańcy — do —.

Uspობienie spokojne.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 19go marca do 26go marca b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara 7-60 do 7-75, nowa 7-60 do 7-75, jęczmień 4-75 do 5-80, owies 5-60 do 5-95, pastewny 4-75 do 5-—, hreczka 6-50 do 7-25, kukurudza zeszłoroczna 5-10 do —, nowa — do —, proso — do —, groch pastewny 4-25 do 4-75, fasola — do —, bobik 4-40 do 4-80, wyka 4-50 do 4-90, koniczyna czer. 28-— do 40-—, koniczyna biała 35-— do 53-—, anyż rossyjski — do —, anyż płaski — do —, kminek 12-20 do —, rzepak zimowy stary 11-70 do 12-20, nasienie lniane — do —, soczewicza — do —, rzepak zimowy — do —, nasienie konopne — do —, chmiel nowy — do —, nafta zwykła 15-— do 16-—, lonowa 18-50 do 19-50, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kotyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 15-— do 15-25.

C. k. uprzyw.

Assicurazioni Generali w Tryeście założona w roku 1831. Główna agencja dla Galicyi i P. M. Dubieńskiego we Lwowie, ulica Kopernika l. 18. Telefon nr. 468. W miliona lutym 1897 r., w dziale ubezpieczeń na życie i w dziale ubezpieczeń Generali wniesiono 779 wnie- sków na sumę 3 267 454 zł. w. a. a wyśta- wiono polie 641 na sumę 3 025 864 zł. w. a. Od 1 stycznia do 28 lutego 1897 r. wniesiono 1 517 wniosków na sumę 5 999 575 zł. w. a. a wystawiono 1 231 polie na sumę 5 153 000 zł. w. a. Zapowiedziane szkody w tym czasie od 1 stycznia do 28 lutego 1897 r. wyno- szą 317 751 zł. w. a. Wykazany stan ubezpieczeń dziala ty- ciotowego wynosił na dniu 31 grudnia 1896 r. 177 718 755 zł. w kapitałach, na co re- w. a. w rentach na 60 183 policach, na co re- zerwowano w gotówce 46 882 121 zł. w. a. Zapłacone szkody w r. 1895 w dziale tykotowego wynoszą 2 485 797 zł. w. a., a dla wszystkich gałęzi od czasu założenia towarzystwa (1831 ro-

kn), według corocznych wykazów, wypłacono 281,357,598 zł. 61 ct. w. a.

Towarzystwo przyznaje należącym do czynnej armii lub obrony krajowej w razie wojny ważność zabezpieczenia do sumy 5.000 zł., a dla należących do pospolitego ruszenia, w razie powołania do czynnej służby, ważność zabezpieczenia do sumy 15.000 zł., bez dopłaty jakiegokolwiek premii.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął we czwartek Pana Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego na całogodzinnej audyencji.

Najd. Arcyksiężna Marya Walerya przybrała we czwartek z Wels-Lichtenegg do Wiednia.

W sprawie Rady Ministrów, odbytej w dniu 24 b. m. pod przewodnictwem Najj. Pana, zaznacza *Fremdenblatt*, iż poprzednie jego doniesienie, jakoby w Radzie tej wziął udział także i P. Minister spraw zagranicznych hr. Gołuchowski jest mylnie.

We czwartek odbyła się ponowna Rada Ministrów pod przewodnictwem P. Prezesa gabinetu hr. Badeniego.

Dzisiaj obie Izby Rady państwa zbierają się na krótkie, pierwsze posiedzenie. Wczoraj już w salach gmachu parlamentu wiedeńskiego, obradowali posłowie wybrani na podziemnie rozmaitych programów, nad utworzeniem klubów i organizacji stronnicych; dzisiaj obrady te ciągnąć się mają dalej i dzisiaj też zebrać się mają na pierwsze posiedzenie posłowie polscy.

O przebiegu wczorajszych obrad klubowych donoszą do dzienników z Wiednia: Niemiecka, katolicka partya ludowa połączyła się z dawną frakcją klerykałką z klubu hr. Hohenzollerna. Przewodniczącym tego klubu wybrano hr. Dipaul'ego, jego zastępcami pp. Suchsa, Karłona i Ebenhocha. — Klub antyklerykalny ukonstytuował się już także. Przewodniczącym wybrano dr. Luëgera, jego zastępcami ks. Liechtensteina i dr. Gessmana, sekretarzem Amanna. Klub postanowił popierać kandydata dr. Pattaja na wiceprezydenta Izby. — Oznaczenie dawnej lewicy, nazywający się brali się również, aby się ukonstytuować. Oznaczenie wiernokonstytucyjnej większej własności, którzy dawniej należeli do lewicy, nie przybyli na to posiedzenie. Wybrano komitet złożony z pp. Mauthnera, Koppa i Promisera i polecono jej, aby przeprowadziła rozmowy ze wszystkimi liberalnymi grupami i na następnym posiedzeniu zdała sprawę. Wprawdopodobnie Niemcy z Czech pozostaną w tym klubie, ale nie wstąpią do niego członkowie wiernokonstytucyjnej większej własności, lecz utworzą klub osobny.

Niemieckie stronnictwo narodowe odbyło również posiedzenie. Omawiano na niem możliwości połączenia się z grupą zwolenników Schönnerera, pod tym warunkiem, iż do nowego klubu niemiecko-narodowego nie będą dopuszczeni ci posłowie, którzy zostają w bliższych stosunkach ze stronnictwem chrześcijańsko-socjalnym.

Chrześcijańsko-socjalni posłowie ogłosili w dziennikach wiedeńskich komunikat, mocą którego wybrany posłem z V kuryi w Wiedniu, antysemita, kelner Karol Mittermayer nie będzie należał do klubu antysemitckiego i dopóki nie uprawdliwi się z uczynkiem mu zarzutu popełnienia kradzieży. Komunikat ten podpisało 23 posłów antysemitów z dr. Luëgerem na czele.

Socjaliści postanowili utworzyć osobny klub pod nazwą „Związek socjalno-demokratyczny austr. Izby posłów“. Na razie wybrali przewodniczącym kierownictwo stronnictwa do dnia kwietnia b. r. W skład tego kierownictwa weszli: Berner, Daszyński, Hybesz i Zeller.

Nowo wybrana Rada gminna m. Tryestu, odbyła we środę dwa posiedzenia, w których dokonania wyboru burmistrza. Pierwsze posiedzenie było bezowocne, — głosy rozbiły się między dotychczasowego burmistrza dra Pitteri i kupca Vianello. Na drugim posiedzeniu dr. Pitteri oświadczył, że wyboru nie będzie, dopóki nie uprawdliwi się z uczynkiem mu zarzutu popełnienia kradzieży. Komunikat ten podpisało 23 posłów antysemitów z dr. Luëgerem na czele.

Socjaliści postanowili utworzyć osobny klub pod nazwą „Związek socjalno-demokratyczny austr. Izby posłów“. Na razie wybrali przewodniczącym kierownictwo stronnictwa do dnia kwietnia b. r. W skład tego kierownictwa weszli: Berner, Daszyński, Hybesz i Zeller.

Austro-węgierski torpedowiec „Satellita“, który, jak wiadomo z depesz, przytrzymał grecki parowiec pocztowy i grecką łódź żaglową z powodu naruszenia przez te statki, zarządzonej przez mocarstwa blokady Krety, jest okrętem parowym o pojemności 500 tonn i maszynie, posiadającej siłę 4000 koni. Na pokładzie jego znajduje się 9 szybkostrzałowych dział.

W parlamencie niemieckim wywiązała się wczoraj krótka dyskusja nad sprawą udziału Niemiec w akcyi na Wschodzie. Przewodniczący stronnictwa socjalno-demokratycznego Bebel zażądał wyjaśnienia co do stanowiska Niemiec w kwestyi kretańskiej i w imieniu swego stronnictwa sprzeciwił się jak najostrejszemu temu, aby Niemcy w pierwszej linii brały udział w akcyi na Wschodzie.

Dep. Kardorff oświadczył, iż także na prawicy Izby dają się słyszeć głosy wyrażające powątpiewanie, czy dobrą i pożyteczną dla państwa jest inicjatywa Niemiec w sprawie kretańskiej.

Przywódca frakcyi wolnomyslniej Richter podniósł, że nie jest to właściwym, iż Niemcy w sprawie grecko-kretańskiej wysunęły się na pierwsze miejsce.

Sekretarz stanu Marschall oświadczył, że nie może w sprawie kretańskiej żadnych dać wyjaśnień, lecz, że kanclerz rzeszy jest gotów w chwili, którą uzna za stosowną, bliżej o niej pomówić. Na tem załatwiono ten drażliwy przedmiot.

Cesarz Wilhelm przyjął przedwczoraj sekretarza stanu hr. Marschalla na dłuższej osobnej audyencji.

Dzienniki berlińskie stwierdzają, że kiedy ks. Henryk, brat cesarza, który przyszedł do parlamentu, by przysłuchać się obradom nad etatem marynarki, spotkał hr. Herberta Bismarcka, przeszedł mimo niego, jak gdyby go nie widział wcale, co wszyscy zauważali.

Z powodu setnej rocznicy urodzin cesarza Wilhelma, wyprawiono także ks. Bismarckowi owacy. Około 2000 osób z Friedrichsruh i okolicy urządziło korowód z pochodniami. Na balkonach ukazywali się hr. Herbert Bismarck i hr. Rantzau wraz z małżonkami. Książę, który od kilku dni jest cierpiący, z powodu chłodnej nory nie ukazał się wcale i polecił jednemu ze swoich urzędników podziękować tłumom za owacy. W ciągu dnia otrzymał miał książę bardzo wiele telegramów.

Według doniesienia dziennika turyńskiego *Stampa* otrzymał Crispi w sprawie skandalu bankowych w Bolonii wezwanie przed sądziego śledczego. Wezwanie to spowodowały zeznania Favilli, aresztowanego eksdyrektora filii bolońskiej banku neapolitańskiego, który byłego premiera Włoch oskarżył o współwinę w nadużyciach, popełnianych przez siebie w banku; Crispi miał mianowicie wiedzieć o malwersacjach Favilli. Jako kawaler orderu Annuncyaty ma Crispi prawo żądać, by przesłuchano go w jego własnym domu; przesłuchanie to miało się odbyć we czwartek w Neapolu.

W Rzymie zapewniają, iż w tych dniach rozpocznie się blokada portu greckiego Volo; twierdzą tam także, że nie jest prawdą, jakoby Anglia nie zgodziła się na ten projekt; wszystkie mocarstwa porozumiały się już w tej kwestyi.

W tych dniach pojawiła się w Atenach pogłoska, która znalazła echo w londyńskich i innych dziennikach, jakoby rząd rosyjski zamierzał wysadzić na ląd swe wojska w Macedonii. *Nord* kategorycznie zaprzecza tej wiadomości. „Rosyja — mówi ten dziennik — ma na celu jedynie utrzymanie pokoju i dla tego nigdy nie odłączy się od koncertu wielkich mocarstw, które na szczęście są w zupełnym porozumieniu pomiędzy sobą. Ponieważ mocarstwa nie widzą żadnej konieczności zajęcia Macedonii przez mieszany korpus wojsk europejskich — byłoby więc nonsensem przypuścić, że Rosyja ma zamiar zrobić jakieś kroki, któreby były wręcz przeciwnie ogólnemu porozumieniu“.

Z Konstantynopola donoszą, że transport wojsk tureckich będzie za kilka dni ukończony. Pancerniki eskadry będą rozmieszczone w Smyrnie, w Salonice i w innych portach archipelagu. Flotylla torpedowców przeznaczona jest do krążenia po okolicznych wodach.

Nowe dywizye wojsk tureckich zmobilizowano w Prevesa i Katerina. W Katerina urządzono nadto magazyny artyleryjskie. W ten sposób zamknięto linię wojsk, ciągnącą się od morza Adryatyckiego do morza Egejskiego.

Wedle depesz z Aten, tamtejsze koła oficjalne pogodziły się zupełnie z myślą, że mocarstwa zastosują w obec Grecyi środki przymusowe. Podobno Grecya ma być wezwana zbiorową notą do cofnięcia wojsk z granic kraju. W razie odmowy ma być zarządzone demonstracya floty i blokada portów w pobliżu granicy.

Posłem północno-amerykańskim w Wiedniu zamianował Mac Kinley pułkownika Fryderyka Granta.

Wczoraj aresztowano w Avignon byłego radykalnego deputowanego Saint-Martin, oskarżonego o przekupstwo w sprawie panamskiej. Arton, jak donoszą z Paryża, zachorował.

Według najświeższych wiadomości paryskich Arton wymienił sędziemu śledczemu nazwiska aż 50 członków parlamentu, przekupionych swego czasu przez Towarzystwo panamskie. Dochodzenie sądowe podobno ma być wdrożone przeciwko 31 z nich, a mianowicie przeciwko 6 deputowanym, 2 senatorom, 15 byłym deputowanym i przeciwko 8 nieżyjącym już członkom parlamentu, a to celem pociągnięcia ich spadkobierców do wynagrodzenia szkód.

Gaulois podaje wiadomość o audyencji, jaką Karol Lesseps miał rzekomo u prezydenta Carnota przed rozpoczęciem śledztwa w sprawie panamskiej. Lesseps rozmawiał wówczas dwie godziny z Carnotem, wyjawiał mu wszystko, wręczył mu listę wszystkich przekupionych członków parlamentu i w interesie republiki prosił o zatuszowanie całej sprawy. Carnot miał istotnie robić w tym kierunku starania.

Francuska Izba obradowała nad projektem naczelnego dowództwa w armii. Mezières domagał się nagłości wniosku, czego jednak Izba nie uchwaliła. Chapuis oświadczył się przeciw projektowi, dowodząc, że tworzenie nowej rangi jest zupełnie niepotrzebne. Mezières bronił projektu, wskazując jego militarne znaczenie. W razie wojny dowództwo może się przyczynić do zwycięstwa. Deputowany Trévenoux sprzeciwił się projektowi, stawiając wniosek utworzenia generalnego sztabu na podobieństwo tego, jaki jest w Niemczech. Referent Montfort popierał ten wniosek, zaznaczając, iż utworzenie rangi naczelnego wodza jest dziś prawie niemożliwym.

Agencya Reutersa donosi z Port-Louis: Wypędzenie królowej Ranavalo z Madagaskaru na wyspę Réunion nastąpiło wskutek spisku na życie generała Gallieni. W Tananarivie rozpoczęto dochodzenia, przyczem wiele osób aresztowano. Przy rewizyi pałacu znaleziono 700 tysięcy franków i tajne pisma w sprawie udziału cudzoziemców w spisku.

Figaro ogłasza list księcia Henryka Orleańskiego, w którym wyjaśnia konieczność i nagłość porozumienia się wszystkich mocarstw, w celu zmuszenia Anglii do natychmiastowej ewakuacji Egiptu i umiędzynarodowienia doliny Nilu.

Według urzędowej depeszy z Manili, zdobyło wojsko hiszpańskie twierdzę Imus. Sztandar hiszpański powiewa z fortów w Viejo. Miasto Cavite spaliła eskadra hiszpańska.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 27 marca. *Wiener Zeitung* ogłasza mianowanie nowego prezydium Izby panów (patrz artykuł pod tym tytułem w części politycznej. P. R.) oraz obwieszczenie o blokadzie Krety.

Wiedeń, 27 marca. Izba deputowanych odbyła dzisiaj pierwsze posiedzenie. Galerye i loże szczelnie zapełnione; niemal wszyscy posłowie obecni; wchodzących do sali członków gabinetu z P. Prezydentem Ministrów hr. Badenim na czele, powitało wielu deputowanych.

P. Prezes gabinetu oznajmił, że ma polecenie od Najjaśniejszego Pana, aby najstarszemu wiekiem powierzył przewodnictwo zgromadzenia, poczem wezwał deputowanego Proskowetza do złożenia przysięgi a następnie do objęcia przewodnictwa i przystąpienia do ukonstytuowania się Izby.

Przewodniczący Proskowetz w mowie swej wyraził życzenie, by zaniechano w Izbie wszelkich politycznych i narodowościowych zatargów, a natomiast dążono do poyniśnego rozwiązania wielkich społecznych zadań na pożytek i chwałę ukochanej Ojczyzny a na szczęście wszystkich bez wyjątku obywateli Państwa. W końcu wezwał zgromadzonych do jedności.

Nastąpiło odebranie przyrzeczenia poselskiego od deputowanych, a po odczytaniu za wiadomienia, że Najj. Pan utworzył Radę państwa uroczyste w dniu 29 b. m., przewodniczący zamknął posiedzenie. Następnego posiedzenia we wtorek.

Wiedeń, 27 marca. (*Tel. pryw.*) Większość klubów odbyła wczoraj posiedzenia. Partya postępowo-niemiecka wybrała komitet, złożony z pp.: Mauthnera, Prombera i Pergelata celem rokowań z liberalnymi deputowanymi wielkich posiadłości, tudzież niemiecko-czeskimi dla wspólnego postępowania. Klub katolickiej partyi ludowej postanowił fuzyę z innymi niemieckimi konserwatywnymi posłami, którzy należeli dawniej do klubu hr. Hohenwarta. Klub partyi chrześcijańsko-socjal-

nej obrał Luëgera przewodniczącym a księcia Liechtensteina pierwszym zastępcą. Klub socjalnych demokratów wybrał prowizoryczne biuro do końca kwietnia w niem jako przewodniczących pp. Zellera, Hybescha i Daszyńskiego. Deputowani wielkiej własności z Czech, postanowili niełączyć się z klubem czeskim, ale działać samodzielnie.

Berlin, 27 marca. Parlament 179 głosami przeciw 49 przyjął wniosek o płacenie posłom dyet.

Strassburg, 27 marca. Namiestnik Alzacyi zabronił dalszego wydawania dzienników *Colmarer Zeitung* i *Mühlhauser Volksblatt*, a to z powodu artykułów, ogłoszonych przez te dzienniki przy sposobności stułetniej rocznicy urodzin cesarza Wilhelma I. W artykułach tych znieważono mianowicie pamięć Wilhelma I. i starano się przejąć ludność Alzacyi i Lotaryngii nienawiścią do cesarstwa niemieckiego.

Paryż, 27 marca. P. Hanotaux odwiedził wczoraj popołudniu lorda Salisbury'ego w pałacu ambasady angielskiej i długo z nim konferował. Lord Salisbury wyjechał wczoraj wieczorem do Nizy.

Londyn, 27 marca. Dzienniki tutejsze donoszą z Aten: Następca tronu księżę Konstantyn, mianowany naczelnym wodzem armii greckiej, udaje się dzisiaj do Larissy.

Londyn, 27 marca. W Izbie gmin oświadczył wczoraj lord skarbu Balfour, że mocarstwa będą powodować się tylko swymi własnymi przekonaniem i że przeprowadzą zadanie, którego się podjęły, t. j. zapewnienie Krecie wolności.

Wniosek Labouchera o zmniejszenie płacy Salisbury'ego o 1.600 funtów, odrzucono.

Ateny, 27 marca. Deputowani greccy Romas i Romanos, którzy znajdowali się na pokładzie parowca greckiego „Hera“, pochwyczonego w pobliżu Krety przez torpedowiec austro-węgierski „Satellita“, powrócili tutaj. Obaj wyrażają się za jak największymi pochwałami o nadzwyczajnej uprzejmości i o pełnym wyszukanej delikatności obchodzeniu się z nimi komendanta „Satellity“ kapitana korwety Thomanna, oraz austro-węgierskiego kontradmirała Hinke'go.

Ateny, 27 marca. Wręczona przedstawicielom wielkich mocarstw wczoraj popołudniu nota rządu greckiego, zawierająca protest przeciw blokadzie Krety, podnosi, że skutkiem blokady dowóz żywności na Kretę stał się niemożliwym. Wobec tego jest obowiązkiem rządu greckiego ze względu na węzły, łączące Grecyę z ludnością kretańską, zaapelować do humanitarnych uczuć wielkich mocarstw.

Kanea, 27 marca. Powstańcy ostrzelali austro-węgierską łódź torpedową „Elster“, która na zaczepkę odpowiedziała z dział szybko strzelających.

Oddział angielski wylądował w Kandyi, a oddział rosyjski złożony z 400 żołnierzy w Rhetymno.

Kontradmirał Sami basza wylądował tutaj, przywoząc na parowcu wielkie zapasy broni i amunicyi. Zawrząca też zaraz na nowo walka i trwała cały dzień, głównie pod Czikaria, Merokuru i Daxa. Ze strażnicy w Malaxa strzelali powstańcy z dział na okręty tureckie w zatoce Suda.

Konstantynopol, 27 marca. Admirał, dowodzący okrętami rosyjskimi pod Kretą, telegrafował do tutejszej ambasady rosyjskiej, że pierwszym warunkiem pacyfikacyi wyspy jest odwołanie wojska tureckiego z Krety.

W sprawie rzezi Armeńczyków w Tokat (w Armenii), domagają się ambasadorowie, aby uwieziono także komendanta redyfów, Hakki'ego baszę i aby usunięto z urzędu dwóch podejrzanych o przygotowanie rozruchów urzędników tureckich w Sivas.

Z Erbel, miejscowości położonej również w wilajecie Sivas, donoszą o nowych krwawych scenach. Na razie brak bliższych szczegółów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27go marca 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 80-90, Węgierskie akcye kredytowe 394-50, Akcye anglo-austriackie 151-75, Akcye banku Union 286—, Akcye kolei południowej 83—, Losy tureckie 44—, Akcye kolei państwowej 341-50, Akcye kolei Lwowsko-Czerńowieckiej 285-50, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97-40, Akcye tytoniowe 131-50, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97-25, Akcye kolei Ebenta 264—, Akcye banku dla krajów koronnych 228-50, 4-procentowa węgierska renta złota 121-85, Akcye banku związkowego 251—, Rubel papierowy 1-27—, Węgierska renta papierowa 99-10, Kredytowe ziemski 439—, Kredyty 359-25, Rimamurania 230-50. Uspokobienie silniejsze.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu sw. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny

10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdys Biesiadeckich (przy placu Halickim).

Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dni 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż,

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków od godziny 9 rano do godziny 3 po południu) w niedzielę i święta od godziny 10 rano do

godziny 1 z południa. — Biblioteka muzea jest otwarta codziennie od godziny 11 przed do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dni powszednie 20 ct., w niedziele wolny.

Nadesłane.

Właściwy reprezentant gorzkich wód (V. med. oddział ogólnego szpitala, Wiedeń)

Gorzka woda Franciszka Józefa

jest najlepszą w tym rodzaju i wszędzie do nabycia. Dyrekcyja w Buđa-Peszcie.

Dr. J. Eugeniusz Białogórski otworzył kancelaryę adwokacką we Lwowie przy ul. Kraszewskiego 1. 11.

Lekarz chorób kobiecych i akuszer dr. Leopold Schellenberg ordynuje przy ulicy Kopernika 1. 22 od godz. 3 po południu. Dla ubogich od godz. 9-10 przed południem bezpłatnie.

Hotel „Erzherzog Carl“ Wiedeń, Kärntnerstrasse. Hotel ten pierwszorzędny zupełnie odnowiony z elektrycznym oświetleniem, wspaniałymi salami restauracyjnymi i jadalniami, chambrami, parturami, windą osobową, łaźnią, telefonem i wszelkie inne komforty odpowiednio wzmocnił. Pokoje od zł. 1.50 i wyżej. Francuska, wiedeńska i polska kuchnia, piwnice w stare wina rozlicznych gatunków zaopatrzone Schwechackie i pilzneńskie mięszczańskie piwo, usługa nader szybka, a ceny umiarkowane. Przez P. T. Gości z Polski nader uczęszczany.

HOTEL IMPERIAL Lwów, ul. Trzeciego Maja 1. 3. pierwszorzędny hotel, restauracja i kawiarnia.

Przyjechali do Lwowa dnia 27 marca 1897. HOTEL GEORGE z Kańczugi, R. Wojciechowski z Dąbrowy, St. Fr. Fredz z Wybranówki, L. Horodyski z Tlustego, M. Władczyński z Starego miasta, Dr. K. Iwanowski z Skawata.

HOTEL BELLEVUE PP. Hr. J. Reinhold z Wiednia, Br. K. D. lasche z Berlina, Dr. A. Majewski z Krakowa, K. A. Wołoszszak do Kołodrub, Ks. J. Wołański z Trembowli, Z. Poręba z Wadowic, S. Romanowski z Polkowic, Dr. W. Jurkiewicz z Stanisławowa, J. Cichanowski z Kroms.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 listopada 1896. (czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi						Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy	Pociągi					
	pospiesznie			osobowe				pospiesznie			osobowe		
Z Bertina	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Warszawy	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (tylko 1/2 do 2/3 włącznie) (*od 2/3 do 1/2 włącznie)	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Mszany dolnej przez Tarnów, Rozwadowa i Nadbrzezia przez Dembięc	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Chabówki przez Tarnów	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Chabówki przez Rzeszów	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Chabówki przez Przemyśl	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka przez Przemyśl	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Mezó-Laborez i Pesztu przez Przemyśl	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Ławocznego, Pesztu, Miskolca, Munkacza	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Hrebenowa (tylko od 1/2 do 2/3 włącznie)	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Ze Skolego i Struja (*do Skolego tylko od 1 maja do 30 września)	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Ze Stanisławowa przez Struj	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Chyrowa przez Struj	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Ze Suczawy, Husiatyna, Kőrösmező, Słobody rung., Berhomethu, Czudyna, Radowice, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Ze Suczawy, Czortkowa, Kőrösmező, Kałusza, Sopowa, Bukaresztu i Jass	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Ze Suczawy, Radowice, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), Peczenizyna	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Ze Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Czudyna (każdego poniedziałku), Radowice, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Ze Sokala i Jarosławia przez Rawruską	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Bełża	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Podwoleczysk i Brodów (dworzec Lwów-Podzamcze)	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Podwoleczysk i Brodów (dworzec główny)	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Brzuchowie (od 1/2 do 2/3 i od 1/2 do 2/3 włącznie)	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Brzuchowie (od 2/3 do 1/2 włącznie) Janowa (*przez cały rok, *tylko od 1/2 do 2/3 włącznie)	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	
Z Janowa	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	8:40	2:50	11:00	4:40	9:55	6:45	

Uwaga: Godziny drukowane tustemi czcionkami, oznaczają porę nośną od godziny 6:00 wieczór do godz. 5:59 min. rano. Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12:00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12:36 podług zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja 1. 3 (Hotel Imperial) sprzedaje biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawianych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formie kieszonkowych. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.

Cennik wowskiej lzby handlowej i przemysłowej

I. Akceje za sztuke.		
placa	zadaja	
zł. ct.	zł. ct.	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	216	219
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. w srebr.	284	287
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a. kred. gal. po 200 zł. w. a.	394	404
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a.	210	210
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 koron w. a.	190	202
250	260	

II. Listy zastawne za 100 zł.

Banku h. g. 5% w. wyl. z 10% pr.	110	110	80
" " 4 1/2% " los w 50 l.	100	100	70
" " 4 1/2% " w 60 l. po 200 k.	96	97	40
" " 4 1/2% " w. a. los w 51 l.	100	101	20
" " 4% w. a. los w 57 l.	97	98	20
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	97	80	98
Tow. kredyt. gal. ziemsk. 4% los w 4 1/2 lat	97	60	98
4% los w 56 lat	97	40	98

III. Obligi za 100 zł.

Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	97	70	98
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	103	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	—	102
100	—	100	70
Pożyczki kraj. 6% w. a. z roku 1873	103	—	—
" " 4% w. a. z roku 1891	—	—	—
" " 4% po 200 koron z roku 1893	97	40	98
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	97	—	97

IV. Losy.

Miasta Krakowa	25	—	27
" Stanisławowa	41	—	—

V. Monety.

Dukat cesarski	5	62	5	72
Napoleon d'or	9	50	9	60
Pół imperyał	9	60	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1	20	1	25
" papierowy	126	30	127	30
100 marek niemieckich	58	50	58	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24 marca 1897.

A. Ogólny dług państwa.

Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	100.70	100.90
lut-y-sierpień	100.70	100.90
Jednolity dług państwa w srebrze styżoż-n-lipiec	101.70	100.90
kwiecień-październik	101.70	100.90

B. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—	—
" " w wal. kor. za 200 zł. 4 pr.	99.10	99.30
" " obl. prop. za 100 zł. 4 1/2 pr.	100.10	101.10
" " obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4 1/2 pr.	141.10	142.10
" " pożycz. premiowa za 100 zł.	151.10	151.50
" " za 50 zł.	151.10	151.50

C. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Kroacyi i Sławonii za 100 zł. 4 pr.	97.50	98.10
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.10	98.10

D. Obligaeye indemnizacyjne.

Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	152.10	153.10
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	141.50	142.50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	153.75	154.75
" " 1864 po 100 zł.	188.50	189.50
" " 1864 po 50 zł.	183.50	189.50
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	156.50	157.25

E. Inne publiczne pożyczki.

Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	127.75	128.75
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1873 los. 5 pr.	107.60	108.60
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 pr.	97.10	98.10
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 pr.	103.25	104.10

F. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).

Anglo Austr. banku los. w 30 lat 4 1/2 pr.	101.10	101.50
Austr. zakł. kred. ziem. los. w 50 lat 4 pr.	99.80	100.80
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	116.50	117.50
" " 1889 3 pr.	117.25	118.10
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	105.10	105.50
" " los. 4 pr.	96.10	96.50
Gal. Ake. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.25	111.25
" " los. 50 lat 4 1/2 pr.	100.30	100.90
" " " " 60 lat za 200	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.10	97.80
" " " " 4 pr. los. 41 lat	97.75	98.25
" " " " 4 pr. stare	98.10	98.50
" " " " 4 pr. za 200 kor.	97.50	98.10
Banku krajowego dla Galicyi i Lodom. 4 1/2 pr. 5 1/2 lat zwrotne	100.10	101.10
Banku krajowego oblig. komun. 2	102.10	102.80
Banku krajowego oblig. komun. 3	100.10	100.80
Emisya 42 lat za 200 kor. 4 1/2 pr.	100.10	100.80
Banku kraj. los. 57 1/2 lat za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
" " obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	100.10	101.10
Austro węg. banku 40 1/2 lat los. 4 pr.	100.10	101.10
" " " " 50 lat los 4 pr.	—	—

G. Obligaeye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	109.10	109.10
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	105.10	105.80
Tow. żegl. par. po Dunaju Em. z 1886 4 pr.	118.10	118.10
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.10	102.10
" " " " " 1887 4 pr.	101.20	102.20
" " " " " 1888 4 pr.	101.40	102.40
" " " " " 1891 4 pr.	101.25	102.25
Kol. Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 500 zł. 4 pr.	92.60	93.60
Kolei Lwów-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.60	99.50
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100.50
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	108.10	108.50
" " " " 1878 za 200 zł. 5 pr.	107.50	108.50
" " " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.40	99.40

H. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	6.90	7.40
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	199.75	200.75
Clary 40 zł. mk.	57.50	58.50
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	146.10	152.10
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	27.10	27.80
Losy m. Krakowa 20 zł.	25.30	26.30
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	21.75	22.75
Paify 40 zł. mk.	58.50	59.50
Czerw. krzyża sust. tow. 10 zł.	19.20	20.10

I. Akceje Przedsiębiorstw przemysłowych.

Tow. kopalni węgla w Brüx 100 zł.	259.50	260.10
Gal. karpaciek naft. tow. 500 kor.	81.10	81.10
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	639.10	640.10
Prażytkow. żelazn. przem. 200 zł.	640.10	640.10
Schodnicy 500 kor.	157.10	158.10
Turek. zarz. tytoniow. 500 frank.	157.10	158.10
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	—	—

J. Akceje banków (za sztukę).

Banku Anglo austr. 120 zł.	153.50	154.10
Peszt. banku handl. 500 zł.	1195.10	1196.10
Zakł. kred. dla handlu i przem.	359.10	360.10
Węg. banku kredyt. 200 zł.	395.50	397.10
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	735.10	737.10
Gal. banku hipot. 200 zł.	395.10	396.10
" " dla handlu i przem. 200 zł.	239.25	240.10
Banku dla kraj		

L. 18496 (2271 3-3)
 W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 20 kwietnia 1897 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 21 maja 1897 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż połowy realności dłużnika Oleksy Szatarskiego względnie tegoż masy leżącej własnej wh. 1652 ks. gr. gminy Tyśmienica objętej na rzecz Salomona Auerbacha.
 Cenę wywołania stanowi kwota 146 zł. 50 ct., wadyum 14 zł. 65 ct.
 Resztę warunków i wyciąg tabularny można w tus. registraturze przejrzeć.
 Tyśmienica, 2 stycznia 1897.

L. 4148 (2260 3-3)
 C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że celem zrealizowania masy konkursowej Racheli Leisten dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna:
 a) należących do masy konkursowej Racheli Leisten 2520/5600 części realności Nk. 45 Tarnów miasto whl. 407 ks. gr. gminy Tarnów;
 b) należących do masy konkursowej Racheli Leisten wedle poz. B. b. i d. dwóch liczebnie nieoznaczonych części realności Nk. 49 Tarnów miasto whl. 410 ks. gr. Tarnów.
 Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tym w dwóch terminach 21 kwietnia 1897 i 21 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem co do części realności whl. 407 niezależnie od części realności whl. 410.
 Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa ad a) 912 zł., ad b) 1138 zł. 80 ct. poniżej której w terminie pierwszym części realności sprzedane nie będą.
 W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakakolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.
 Wadyum przy licytacji złożony się mający wynosi ad a) 92 zł., ad b) 114 zł.
 Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.
 Dla wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu niewiadomych, następnie dla tych wierzycieli, którzyby po dniu 4 marca 1897 do hipoteki realności weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub jakakolwiek późniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczona, ustanawiamy kuratora w osobie adw. dr. Hermana Mütza.
 Tarnów, 25 lutego 1897.

L. 14817 (2229 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zniesienia wspólności posiadłości lwh. 405 w Mielcu, odbędzie się w gmachu sądowym dnia 30 kwietnia 1897 o 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż tejże realności.
 Cena wywołania 1100 zł.
 Wadyum 110 zł.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Brand.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Mielec, 27 stycznia 1897.

L. 14337 (2195 3-3)
 W sprawie egzekucyjnej Jozefa Feinera przeciw Katarzynie z Kałuzińskich Szczyckiej pto 57 zł. 23 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest: dnia 30 kwietnia 1897 i dnia 31 maja 1897 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 90 w Płaszowie położonej.
 Cena szacunkowa wynosi 765 zł. 50 ct., wadyum 77 zł.
 Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Peiper w Podgórzu.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Podgórze, 21 listopada 1896.

L. 2031 (2241 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż 1/6 części realności w Zaleszczykach starych położonej wedle whl. l. 76 ksiąg gruntowych tejże gminy dłużnika Andrija Kliczuka własnej, na zaspokojenie pretensyi Wasylyny z Lugofetów Raczek w kwocie 300 zł. a. w. z pn. dnia 29 kwietnia i 28 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.
 Wadyum wynosi 71 zł. 80 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. sądzie w registraturze przejrzeć.
 Dla wierzycieli, którymby rezolucja licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, ustanowiony kuratorem adw. dr. Markussohn.
 Zaleszczyki, 26 lutego 1897.

L. 11397 (2171 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia

wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Rymanowie w kwocie 175 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 29 kwietnia i dnia 25 maja 1897 każdym razem o godz. 9 rano publiczna sprzedaż niewydziałonej połowy realności lwh. 238 ks. gr. gminy kat. Rymanów objętej spadkobierców s. p. Wojciecha Niemczyka własnej.
 Cena wywołania 230 zł. a wadyum 23 zł. a. w.
 Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.
 Rymanów, 25 lutego 1897.

L. 1691 (2259 3-3)
 C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności w kwotach 1045 zł. 58 ct. i 779 zł. 44 ct. z należyciami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż przymusowa realności Nd. 193 Zawale Tarnów w mieście Tarnowie położonej, objętej wyk. hip. l. 324 ks. gr. Tarnów do Rebecki Reszler należącej.
 Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tym w dwóch terminach 21 kwietnia 1897 i 21 maja 1897 każdym razem o godz. 10 rano.
 Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 5890 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.
 W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakakolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.
 Wadyum przy licytacji złożony się mający wynosi 590 zł. a. w.
 Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.
 Dla wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, następnie tych wierzycieli którzyby po dniu 25 lutego 1897 do hipoteki realności weszli lub którymby uchwała niniejsza lub jakakolwiek późniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczona, ustanawiamy kuratora w osobie adw. dr. Hermana Mütza.
 Tarnów, 25 lutego 1897.

L. 3555 (2227 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 193 zł. 8 ct. a. w. z pn. odbędzie się na rzecz powiatowej Kasy Oszczędności w Myślenicach w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości pod lk. 199 w Łętwni położonej lwh. 145 ks. gr. tejże gminy objętej połowy realności lwh. 508 i 1/3 części realności lwh. 509 ks. gr. gm. Łętwni objętej Jana Kowalcza własnej oraz realności lwh. 687 ks. gr. gm. Łętwnia objętej Jozefa Grubarka własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 29 kwietnia 1897 i 28 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wiktor Kutrzeba w Jordanowie.
 Cena wywołania 730 zł. 10 ct., a. w. wadyum 74 zł. a. w.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Jordanów, 17 lutego 1897.

L. 10789 (2246 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Szymona Moresa przeciw Tomaszowi i Reginie Łodziańcom pto 2 zł. 50 ct. wa. z pn. rozpisana została egzekucyjna sprzedaż realności pod Nk. 83 w Leśnej położonej, składającej się z 4/24 części posiadłości lwh. 90, 2/4 części posiadłości lwh. 99, 2/8 części posiadłości lwh. 100, całej posiadłości lwh. 180, 2/4 części posiadłości lwh. 210 i 2/4 części posiadłości lwh. 262 ks. gr. gminy Leśna egzekutów własnej: na dzień 28 kwietnia 1897 i na dzień 28 maja 1897 każdym razem o godz. 10 rano.
 Wadyum 62 zł. 20 ct.
 Cena szacunkowa i wywołania 622 zł. 20 ct.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli, ustanowiony adwokat dr. Bogdani w Żywcu.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszej sądowej Registraturze.
 Żywiec, 2 grudnia 1896.

L. 8468 (2160 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności w Kałaharowie położonej wedle wykazu hipotecznego 180 tejże gminy dłużnika Fedka Cymbały własnej, na zaspokojenie pretensyi ks. Eugeniusza Sachowicza w kwocie 50 zł. dnia 28 kwietnia 1897 i dnia 28 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej takowej.
 Poręczne wynosi 7 zł. 15 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 6 października 1896 do tabuli weszli, kuratorem p. Antoniego Krzyworażkę w Grzymałowie.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Grzymałów, dnia 8 grudnia 1896.

L. 3067 (2220 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Barucha Bachnera do Jana Buły w kwocie 5 zł. 56 ct. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniu 29 kwietnia 1897 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja połowy realności pod lwh. 85 w Trzebionce położonej Jana Buły własnej.
 Cena wywołania 441 zł.
 Wadyum 44 zł. 10 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Antoni Gaszyński z substytucją adw. dr. Józefa Kremera.
 Chrzanów, 2 marca 1897.

L. 12134 (2245 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie masy konkursowej Towarzystwa zaliczkowego w Żywcu przeciw Marcinowi Błaszczowi o 62 zł. 71 ct. rozpisana została egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Marcina Błaszcza własnej pod Nk. 16 w Mutnem położonej, składającej się z połowy posiadłości lwh. 26, 1/4 części posiadłości lwh. 27, całej posiadłości lwh. 28, połowy posiadłości lwh. 30, i 2/12 części posiadłości lwh. 31 ks. gr. gminy Mutne na dzień 29 kwietnia 1897 i na dzień 2 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.
 Wadyum 15 zł.
 Cena szacunkowa i wywołania 141 zł. 20 ct.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli, ustanowiony adwokat dr. Junger w Zabłoczu.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. sądzie Registraturze.
 Żywiec, dnia 31 grudnia 1896.

L. 17831 (2236 2-3)
 C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie przeciw Adamowi hr. Dzieduszyckiemu o zapłacenie zalegających rat od pożyczek 25 900 zł. i 29 500 zł. w. a. z pn. sprzedawca będzie w dniu 5 marca 1897 o godzinie 10 przed południem najniższą za cenę w ilości 110 155 zł. wa, a w dn. 9 kwietnia 1897 o godz. 10 przed południem, także poniżej tej ceny majetność Czereź zapisaną w tutejszej księdze gruntowej w wyk. hip. l. 1046 dłużnika Adama hr. Dzieduszyckiego własną.
 Wadyum wynosi 11015 zł. wa. i może być w gotówce lub papierach wartościowych do lokacyi pieniędzy sierocińskich zdolnych złożonym.
 Inne warunki sprzedaży, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzienia w tutejszej registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Józef Steurman a substytutem tegoż adwokat dr. Juliusz Aleksandrowicz w Samborze.
 Z c. k. Sądu obwodowego.
 Sambor, 10 stycznia 1897.

L. 11011 (2238 2-3)
 Tarnobrzski Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Arona Wabla w kwocie 14 zł. 25 ct. z pn. odbędzie się w gmachu tut. sądu dn. 30 kwietnia 1897 i dnia 1 czerwca 1897 o 10 rano publiczna licytacja: a) realności 188 ks. gr. gm. Miechocin do Maryanny Sabat należącej; b) 1/4 części realności lwh. 184 ks. gr. gm. Miechocin do Jana Sabata należącej.
 Cena wywołania realności pierwszej 150 zł., zaś 1/4 części realności lwh. 184 gminy Miechocin 127 zł. 50 ct.
 Wadyum kwota 15 zł. i 12 zł. 75 ct.
 Kurator niewiadomych wierzycieli adwokat Reben.
 Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.
 Tarnobrzeg, dnia 30 grudnia 1896.

L. 14766 (2239 2-3)
 Tarnobrzski Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia kwoty 24 zł. 1 ct. z pn. odbędzie się w gmachu tut. sądowym dnia 30 kwietnia 1897 i dnia 1 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 157 księgi grunt. gminy Stale, Brygidy Kerczak własnej.
 Cena wywołania kwota 60 zł.
 Wadyum kwota 6 zł.
 Kurator niewiadomych wierzycieli adwokat Reichmann.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w sądzie.
 C. k. Sąd powiatowy
 Tarnobrzeg, 20 marca 1897.

L. 1066 (2265 3-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Zacharyasza Kaufe'a w kwocie 32 zł. 88 ct. a. w. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 21 kwietnia i 19 maja 1897 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja 1/5 części realności lwh. 95 gm. kat. Czaśław objętej Katarzyny Grabowskiej, 3/9 części z połowy realności lwh. 99 i 3/9 części z połowy realności lwh. 101 gminy katastralnej Czaśław objętej Antoniego Grabowskiego własnych.
 Cena wywołania 32 zł., 1 zł. 32 ct. i 3 zł.
 Wadyum 10% ceny szacunkowej.
 Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczne przejrzeć można w tut. sądzie w registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Jan Glaser zastępca c. k. notariusza w Dobczycach ustanowiony.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Dobczyce, 22 lutego 1897.

L. 7711 (2297 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 65 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej 1/3 niewydziałonej części realności lwh. 99 ks. gr. gm. kat. Tatarzyna z rzec. Leizora Spieglera w dniach 7 kwietnia 1897 i dnia 12 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 627 zł. a. w., w drugim terminie i poniżej ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. p. p.
 Zakład wynosi 10% ceny wywołania.
 Kuratorem nieznanym wierzycieli ustanowiono adw. dr. Józefa Gottlieba w Komarnie.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.
 Komarno, 10 października 1896.

L. 2127 (2298 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 90 zł. 80 ct. a. w. z pn. odbędzie się dnia 20 kwietnia 1897 o 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację publiczną 2/6 części realności pod l. 85 w Kulikowie położonej objętej whl. 580 ks. gr. gm. Kulików dwor. ka Wolfa Bari własnych.
 Cena wywołania 205 zł.
 Wadyum 20 zł. 50 ct. a. w.
 Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Kulików, 12 marca 1897.

L. 2281 (1904 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Gal. zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Feibischowi Schüssla i Stefanowi Worobec Jacka o zapłacenie 4 rat po 25 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 3 maja 1897 i dnia 2 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 414 ks. gr. gm. kat. Załucze objętej Feibischowi Schüssla i realności wyk. hip. l. 935 tej gminy objętej Stefana Worobec Jacka własnej.
 Cenę wywołania stanowi dla ciała hip. l. 414 suma 400 zł., a dla ciała hipot. l. 935 suma 100 zł. w. a. zaś wadyum 10% tejże sumy.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Rosenheck ze Śniatyny.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.
 Śniatyn, 20 lutego 1897.

L. 13038 (2082 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa kredytowego komercyjnego w Śniatynie przeciw Bożeni nowi Dżogółk, Nykoły i Iwanowi Fedora o zapłacenie kwoty 150 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 4 maja 1897 i dnia 4 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż a to realności whl. 203 Hankowce w Dżogółka Nykoły własnej i realności whl. 46 Hankowce Iwana Bojczuka Fedora własnej.
 Cenę wywołania stanowi kwota 128 zł. pierwszej i 130 zł., drugiej, zaś wadyum 10% tychże, kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Rosenheck ze Śniatyny, resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. sądowej registraturze.
 Śniatyn, dnia 21 listopada 1896.

L. 3002 (2277 3-3) SPROSTOWANIE
 Edykt licytacyjny z dnia 30 września 1896 l. 58-8, umieszczony w Gazecie Lwowskiej Nr. 58, 59 i 60, prostuje się niniejszym mianowicie: że sprzedać się mająca 1/3 część realności lwh. 141 i 911 gm. kat. Porohy, jest własnością Stefana Kwycza a nie Stefana Kurycza, jak mylnie wydrukowano w wyżej podanych numerach.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Sołotwina, 20 marca 1897.

L. 1508 **Konkursa.** (2315 2-3)

KONKURS.
 Magistrat król. wol. miasta Drohobycza rozpisuje niniejszym konkurs na posadę drogomistrza miejskiego z płacą roczną 600 zł. aw.
 Kompetujący o tę posadę wykazają się mają:

1. Obywatelstwem austriackim,
2. Świadomością języków krajowych,
3. Świadectwem zdrowia,
4. Świadectwem z ukończonej szkoły realnej lub przemysłowej i znajomością rysunków.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy nie przekroczyli 40 roku życia i którzy się wykazują świadectwem że pracowali przy budowie dróg.
 Posada ta będzie nadana na rok prowizorycznie, po roku zaś zadowolniającej służby może nastąpić stabilizacja.

Podania należy wnieść do Prezydium Magistratu w Drohobyczu do dnia 22 kwietnia 1897.
 Z Magistratu
 w Drohobyczu, dnia 22 marca 1897.

L. 1509 (2314 2-3) KONKURS.

Magistrat król. wol. miasta Drohobycza rozpisuje niniejszym konkurs na posadę lekarza miejskiego z płacą roczną 800 zł. i dodatkiem na mieszkanie 100 zł.
 Posada ta będzie nadana na razie prowizorycznie, po roku zaś zadowolniającej służby może nastąpić stabilizacja, z którą jest połączone prawo do emerytury i do dwóch pięcioleci po 100 zł.

Podania należy wnieść do Prezydium Magistratu w Drohobyczu do dnia 30 kwietnia 1897.
 Z Magistratu
 Drohobycza, dnia 22 marca 1897.

L. 928 (2331 2-3) KONKURS.

Wydział powiatowy w Brzesku rozpisuje niniejszym konkurs na dwie posady lekarzy okręgowych, a mianowicie:

1. z siedzibą w Czehowie,
2. z siedzibą w Szczurowy.

Do obu posad przywiązana jest pensja roczna w kwocie 500 zł. i ryczałt na objazdy po 250 zł

Podania należy wnieść do Prezydium Magistratu w Drohobyczu do dnia 30 kwietnia 1897.
 Z Magistratu
 Drohobycza, dnia 22 marca 1897.

L. 928 (2331 2-3) KONKURS.

Wydział powiatowy w Brzesku rozpisuje niniejszym konkurs na dwie posady lekarzy okręgowych, a mianowicie:

1. z siedzibą w Czehowie,
2. z siedzibą w Szczurowy.

Do obu posad przywiązana jest pensja roczna w kwocie 500 zł. i ryczałt na objazdy po 250 zł

Podania należy wnieść do Prezydium Magistratu w Drohobyczu do dnia 30 kwietnia 1897.
 Z Magistratu
 Drohobycza, dnia 22 marca 1897.

L. 3009 (2237 3-3) Kuratele.

Katarzynę Stawnikowicz Kruszelnicką córkę śp. Sabina vel Iwana Kruszelnickiego z Kruszelnicy uznano umysłowo niedołąną;

dołączyć deklarację, co do utrzymywania apteki domowej w Czehowie.

Należy udokumentowane podania należy wnieść najdalej do dnia 1 maja 1897 do biura Wydziału powiatowego.

Z Wydziału Rady powiatowej w Brzesku, dnia 18 marca 1897.

L. 5660 (2332 1-3) OGŁOSZENIE KONKURSU.

Niniejszym ogłasza się konkurs na posadę rz. kat. nauczyciela religii w c. k. seminarjum nauczycielskiem męskim w Tarnopolu.

Do posady tej przywiązana jest po myśli §. 36 państwowej ustawy szkolnej z dnia 2 maja 1883 (dz. u. p. Nr. 53) roczna płaca w kwocie 1000 zł. wa. z dodatkiem aktywnym według IX klasy rangi i prawem pobierania dodatków pięcioletnich.

Kompetenci, ubiegający się o tę posadę, mają wnieść podania swoje zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem swej przelżonej władzy najpóźniej do 25 kwietnia 1897.

Kompetenci pełniący obowiązki w publicznych szkołach ludowych, jeżeli pragną, aby spędzone w służbie dotychczasowe lata były im na posadzie, o którą kompetują, policzone nie tylko do ogólnej ilości lat służby ale także do przyznania dodatków pięcioletnich w myśl §. 2 i 8 ustawy państwowej z dnia 19 marca 1872 (dz. u. p. Nr. 29), mają w swych podaniach wyraźnie oświadczyć, czy i w jakim zakresie w razie zamianowania roszeżą sobie pretensje do korzyści dopuszczalnych w myśl zacytowanych wyżej postanowień co do przyznania dodatków pięcioletnich.
 Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
 Lwów, dnia 14 marca 1897.

L. 70 (2336 1-3) KONKURS.

Poszukuje się pi-arzy dziennych za miesięcznym wynagrodzeniem 20 do 25 zł. Podania ze świadectwami należy wnieść do 5 dni.

C. k. Sąd powiatowy.
 Borynia 23 marca 1897.

L. 3991 (2383) KONKURS.

Jedna posada adjunkta przy urzędzie ksiąg gruntowych sądu krajowego we Lwowie z poborami X. klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę lub o posadę prowadzącego księgi gruntowe przy którymkolwiek sędzie kolegialnym lub powiatowym w Galicji wschodniej opróżnić się mogącą, wniosą swoje podania w drodze przepisanej do Prezydium sądu krajowego we Lwowie do 10 kwietnia 1897 z wykazaniem uzdolnienia do prowadzenia ksiąg gruntowych w myśl rozp. Min. z 10 czerwca 1855 liczba 101 dz. u. p.

Lwów, dnia 23 marca 1897.

Upadłości.

L. 5627 (2382 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, iż w masie konkursowej Anny Korn z Kołomyi na podstawie wyboru w dniu 11 marca 1897 dokonanego, zarządcą tej masy Majera Pipera kupca w Kołomyi, zaś jego zastępcą Zygmunta Jollesa młodszego, buchaltera w Kołomyi zamianował.
 Kołomyja, 13 marca 1897.

L. 26404 (2281 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w masie rozbirowej Izaka Schustera mianuje Dawida Wieselberga syna Salamona stałym zawiadowcą, zaś Schaje J. Chajesa zastępcą zawiadowcy tej masy rozbirowej.
 Kołomyja 26 grudnia 1896.

L. 92 (2342)

Celem przeprowadzenia aktu likwidacyjnego odnośnie do pretensji do masy konkursowej wierzycieli konkur-sowych Karola Zakrzewskiego protokolowanego kupca w Kętach już po dniu 19 września 1896 jako ogólnym terminie likwidacyjnym dodatkowo zwołanych, tudzież jeszcze zgłosić się mających, wyznacza się dodatkowy termin na dzień 24 kwietnia 1897 o godz. 9 przedpołudniem w c. k. Sądzie powiatowym w Kętach w biurze komisarza konkursowego.
 Kęty 14 marca 1897.
 Komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. 3009 (2237 3-3) Kuratele.
 Katarzynę Stawnikowicz Kruszelnicką córkę śp. Sabina vel Iwana Kruszelnickiego z Kruszelnicy uznano umysłowo niedołąną;

kuratorem dla niej zamianowano Jana Jaworskiego „Gricka“ z Kruszelnicy.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Skole, 11 czerwca 1896.

L. 22958 (2263 3-3)

Z c. k. Sądu powiatowego miejsko delegowanego w Złoczowie podaje się do publicznej wiadomości, że Dwojra Schwarzenberg za obłąkaną uznana, a jej kurator Schaje Zwerdling ze Złoczowa.
 Złoczów, dnia 18 grudnia 1896.

L. 24087 (2264 3-3)

Z c. k. Sądu powiatowego miej. deleg. w Złoczowie, podaje się do powszechnej wiadomości, że Zofia Hahn ze Złoczowa za głupowatą uznana.
 Kurator ojciec Leon Hahn.
 Złoczów, dnia 16 grudnia 1896.

L. 5469 (2267 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach uznał Iwana Bereskiego z Chiszewie marnotrawcą, ustanawiając dlań kuratorem Mikołaja Oszczy-pok.
 Rudki, 21 lipca 1895.

L. 3864 (2240 3-3)

Dla głuchoniemej Eugenii Mazikiewicz z Uhnowa kuratorem mianowany Jędrzej Pirożek z Uhnowa.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Uhnów, 2 maja 1895.

L. 57703 (2186 3-3)

Kuratela nad uznanym marnotrawcą Jakóbem Sindą z Olszanicy, zostaje uchylona.
 C. k. Sąd miej. del.
 Kraków, 31 października 1896.

L. 82435 (2278 2-3)

Amelia Kramer uznana została umysłowo chorą, a kuratorem tejeż mianowany p. Grzegorz Barącz.
 C. k. Sąd pow. miej. dlę. S. I.
 Lwów, dnia 25 stycznia 1897.

L. 3183 (2289 2-3)

Emilię Faber z Kołomyi uznaje się umysłowo chorą nadając jej kuratora w osobie Stanisława Bartkiewicza z Kołomyi.
 C. k. Sąd powiatowy m. d.
 Kołomyja, 26 lutego 1897.

L. 3244 (2294 2-3)

Anna Wasylowa z Libiąża wielkiego za marnotrawną uznana, a mąż jej Kasper Wasyl kuratorem ustanowiony został.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Chrzanów, dnia 8 marca 1897.

L. 24503 (2328 1-3)

Maryanna Firlejówna lat 30 licząca córka Jakóba i Zofii Firlejów uznana głupkowatą. Kuratorem jej Jakóba Firleja z Witowie dolnych ustanowiono.
 C. k. Sąd powiatowy miejsko-deleg.
 Nowy Sącz, dnia 9 lutego 1897.

L. 23117 (2330 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, że nad głupkowatą Fewroną Markiewicz z Beniszyna kuratela zawieszona.
 Kurator jej Mykieta Markiewicz.
 Złoczów, dnia 28 grudnia 1896.

L. 9400 (2335 1-3)

Tekla Ostrowska żona Franciszka Ostrowskiego, zarobnica z Budzanowa, uznana została umysłowo chorą.
 Kuratorem jej jest Franciszek Ostrowski
 C. k. Sąd powiatowy.
 Budzanów d. 23 października 1896.

L. 361 (2337 1-3)

Wawrzyniec Ogorzał zamieszkały w Stróżach niżnych uznany umysłowo niedołąnym, kuratorem dla niego ustanowiono Michała Ogorzałę.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Ciężkowice, dnia 12 marca 1897.

L. 2070 (2340 1-3)

Maryanna Szczygieł z Zawady uznana za umysłowo chorą, kuratorem ustanowiono Wojciecha Rasińskiego z Łabuzia.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Dębica, 12 marca 1897.

L. 11168 (2344 1-3)

Iwan Milan z Kobylnicy ruskiej uznany został marnotrawcą.
 Kuratorem ustanowiono Wasyla Rogalskiego gospodarza tamże.
 C. k. Sąd powiatowy
 Krakowiec, dnia 4 grudnia 1896.

L. 1264 (2350 1-3)

Józef Krogulecki z Przeworska uznany za umysłowo chorego, kuratorem ustanowiono Kazimierza Kroguleckiego.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Przeworsk, 6 lutego 1897.

L. 8101 (2372 1-3)

Podaje się niniejszem do wiadomości że Hryć i Justyna Moskaluki z Mielnicy marnotrawcami uznani zostali.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Mielnica, 10 lipca 1896.

L. 12170 (2366 1-3)

Józef Czemezyński z Buska uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiony Michał Cwen (starszy) z Buska.
 Busk, 27 października 1894.

Wyroki prasowe.

L. 7053 (2380)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
 C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 12 czasopisma „Monitor“ z dnia 20 marca 1897 pod napisem: „Z bruku stanisławowskiego w ustępie od słów: „Na drugi dzień“ do słów: „bezpprawnie strzelać“ zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zaś treść artykułu pod napisem: „Echa prawyborów w Stryju“ zawiera znamiona występku z art. VIII ustawy z d. 17 grudnia 1862 l. 8 Dz. p. p. z r. 1863 i występku z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
 Lwów, dnia 25 marca 1897.

L. 7052 (2381)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
 C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 9 czasopisma: „Robotnik“ z dnia 20 marca 1897 pod napisem „Ofiary“ zawiera znamina na zbrodni z §. 65 u. k. i występku z §. 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
 Lwów, dnia 25 marca 1897.

L. 6983 (2379)

W Imeny Jeho Welyczestwa Cisara!
 C. k. Sud krajowyj dla spraw karnych u Lwowi riszył na podstawi §§. 489 i 493 zak. kar. i §. 37 zak. pras. szez soderzanie artykułu umieszczenoho w czyšli 10 czasopysy „Russkoje Slovo“, z dnia 19 marta. 1897 pid napysom: „Jak wypaly wybory ir selańskoj Kuryi“ w ustupi wid słiw: „Czest wam zastupnyky naroda“ do kincia mistyt w sobi znamena prowyny zloczynstwa z §. 305 zak. kar. i proto usprawedywłena jest zariadżena czerez c. k. Prokuratora derżawnoho konfiskata seji czasopysy.

W ślidztwije toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprostrenenie toho artykulu a zabranij nakład maje buty zniszczenyj.
 Lwiw, dnia 25 marta 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 223 (2355 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Gorczycę, że przeciw niemu wnieśli Aron Józef Steinmauer i Mechel Leib Lost pozew o 50 zł. w. a. dnia 12 stycznia 1897 l. 223 wskutek czego do rozprawy ustnej według postępowania drobiazgowego wyznaczono termin na dzień 31 marca 1897 o godzinie 8 z rana ustanawiając dla tegoż pozwanego kuratora ad actum w osobie p. Zygmunta Holcera w Strzyżowie.

Wzywa się zatem Józefa Gorczycę, ażeby ustanowionemu dlań kuratorowi informację do obrony udzielił, lub też innego pełnomocnika dla siebie obrał, w przeciwnym bowiem razie zle skutki z tego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.
 Strzyżów, 13 stycznia 1897.

L. 10747 (2089 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do powszechnej wiadomości, iż dnia 14 kwietnia 1896 roku w Załużu zmarł Józef Czarny bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia a do spadku po nim pozostałego konkuruje na podstawie ustawy jego stryjanka Marya Czarna.

Sąd nie znając pobytu Maryi Czarnej ani nie wiedząc czy ta żyje, wzywa ją, by w przeciągu roku jednego licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosiła się w tymże sądzie i wniosła oświadczenie się dziedziczką w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Jakóbem dr. Szląpą dla niej ustanowionym.
 Lubaczów, 31 sierpnia 1896.

L. 17994 (2317 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia, iż z powodu wniesionej przez Salomona Ungera przeciw Mauryemu Birnbaum dnia 19 marca 1897 do l. 17994 prośby o otwarcie konkursu dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu dłużnika Mauryego Birnbaum adwokat dr. Kahane kuratorem a adwokat dr. Brendel zastępcą kuratora został ustanowiony, a zarazem termin po myśli §. 63. ust. konk. na dzień 30 marca 1897 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie wyznaczony.

Lwów, dnia 22 marca 1897.

L. 659 (2286 2-3)

Jego Eksceleńcy Pan Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla drugiej z dniem 31 maja 1897 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej zwyczajnej kadencji posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1897 przy c. k. Sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta tegoż c. k. Sądu Przewodniczącym Sądu przysięgłych, zaś zastępcami Przewodniczącym radców Sądu krajowego Michała Hofmoka, Kamila Krafta, Władysława Łuckiego, Emila Komarnickiego i Juliusza Turteltauba.

Stanisławów, 13 marca 1897.

L. 13280 (2090 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie z powodu wniesionej przez Saula Birnbaum i tow. prośby de praes. 27 lutego 1897 l. 13280 o wyznaczenie terminu do wykazania usprawiedliwienia prenotacji sumy 124 zł według p. 10 karty C whl. 170 II. w stanie biernym części realności lk. 199²/₄ we Lwowie na rzecz Mojżesza Selzera ciężającej ustanawia dla tegoż Mojżesza Selzera z życia i miejsca pobytu nieznanego względnie tegoż prawonabywców z życia i miejsca pobytu nieznanego kuratorem adw. dr. Bunda z zastępstwem adw. dr. Landesbergera i wzywa tychże niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych, by się co do swej obrony porozumieli z ustanowionym kuratorem lub innego swego pełnomocnika wymienili, inaczej złe skutki sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 6 marca 1897.

L. 717 (2353 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadania niewiadomą z miejsca pobytu Anielę Moskalównę, że Estera Last ze Strzyżowa wniosła przeciwko niej pozew de praes. 27 stycznia 1897 l. 717 o 19 zł. wa. wskutek czego wyznaczono do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 31 marca 1897 o godzinie 8 rano i dla niej ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. Zygmunta Holcera, któremu pozwana środki obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sądowi podać winna.

Strzyżów, 28 stycznia 1897.

L. 2819 (2020 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie zawiadania niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Fryderyka Becka, a ewentualnie prawonabywców tychże, również z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że dr. Józef Schmied i Franciszek Trichtel wniosli przeciw nim pozew de praes. 20 lutego 1897 l. 2819 o uznanie prawa zastawu dla pretensji 76¹/₂ dukatów w stanie biernym realności lwh. 550 III księgi gruntowej gminy kat. Śniatyn objętej, zaprotowanego, za zgłoszenie skutku zadawnienia i że dla pozwanych ustanowiony został kuratorem adwokat dr. Rosenhek w Śniatynie.

Jest tedy rzeczą pozwanych zgłosić się u tegoż kuratora celem podania środków obrony, lub w razie obrania innego zastępcy, wcześniej o tem Sądowi donieść.

Śniatyn 1 marca 1897.

L. 11999 (2053 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Żółtkwi zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Asafata Sawę, iż celem doręczenia mu tusąd. uchwały z 29 lipca 1895 do l. 8731 kuratorem ad actum Stefana Hadadę ustanowił i temuż tę uchwałę doręczył.

Żółkiew, dnia 17 listopada 1896.

L. 9619 (2255 3-3)

Wskutek prośby generalnej Dyrekcyi kolei państwowej zostaną grunta w gminach Arłamowska wola, Twierdza, Chorośnica. Zarzeczce, Tuligłowy, Zagrody, Bortiatyn i Księżymost pod budowę drugiego toru kolei w kierunku z Przemysła do Lwowa zajęte z kompleksu posiadłości w tych gminach położonych wolne od wszelkich ciężarów wydzielone i do wykazu hipotecznego kolei żelaznej przyłączone.

O tem zawiadania się interesowanych, którzyby powyższem przeniesieniem gruntów czuli się być pokrzywdzeni z wezwaniem, by swe roszczenia najdalej do dnia 1 czerwca 1897 do tutejszego Sądu zgłosili, ileż po upływie tego terminu wniesione jako spóźnione nieuwzględnione zwrócone zostaną.

C. k. Sąd powiatowy.
Sądowa wiesznia, 31 grudnia 1896.

L. 7594 (2001 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Gronnera, że w skutek skargi wniesionej przez firmę Kroo et Blankstam wydano przeciw niemu uchwałę z dnia 20 listopada 1896 l. 46126 nakaz zapłaty sumy wekslowej 900 zł., który doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum adw. dr. Gluzińskiemu z substytucją adw. dr. Olearskiego w Krakowie i poleca Józefowi Gronnerowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, albowiem w przeciwnym razie skutki zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 26 lutego 1897.

L. 8208 (2002 3-3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Hermanna Nadla wzywa każdego posiadacza polisy ubezpieczenia kapitału pośmiertnego na kwotę 400 zł. opiewającej dnia 1 września 1874 przez Dyrekcyę Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie wystawionej, Nr. 3993 zaopatrzonej, który to kapitał ma być wypłacony okazicielowi polisy po śmierci ubezpieczonego Hermanna Nadla, aby wzmiarkowaną polisę w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej” licząc okazał tem pewniej, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu na ponowne żądanie prosiącego policia ta za umorzona zostanie uznana.

Kraków, dnia 8 marca 1895.

L. 8923 (2081 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie jako instancja spadek po śp. Hasi Teniuch spadek pertraktującą, wzywa nieznaną z życia i miejsca pobytu Maryę Teniuch, by w ciągu jednego roku oswiadczenie do spadku powyższego wniosła, a względnie kuratorowi adw. krajowemu w Lubaczowie W. p. dr. Szłapie potrzebnych informacji udzieliła, ileż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa z tymi którzy się do tego spadku zgłosili przeprowadzona zostanie.

Lubaczów, dnia 21 listopada 1895.

L. 10726 (2285 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadania niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Romana 2 im. Gorękę, że Baruch i Sara Sternowie wytoczyli przeciw niemu s argę de praes. 18 grudnia 1896 l. 10726 o uznanie pretensji 200 zł. w. a. w tabeli płatniczej na cenę kupna realności whl. 447 i 230 whl. 452 ks. gr. gm. Nowy Sącz przekazanej za zadawnioną etc. z pn. i że w sporze tym termin do sumarycznej rozprawy na dzień 28 kwietnia 1897 godz. 10 rano w sali rozpraw wyznaczono.

Wzywa się przeto Jana Romana Górękę, aby kuratorowi swemu adw. dr. Gałkiewiczowi w Nowym Sączu potrzebnej informacji udzielił, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, i aczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Nowy Sącz, 23 stycznia 1897.

L. 171 (2000 2-3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadania niewiadomych z miejsca pobytu współwłaścicieli realności pod lk. 240 Dz. VIII. w Krakowie Rebekę z Wiedarów Abdesową, Hindę Schulhatową, Israela Chaima, Etlę Chaim i Karolinę z Wiedarów Ringelhauptową, iż celem doręczenia tus. uchwały z dnia 22 maja 1896 l. 18540 zarządzającej intabulację egzekucyjnego prawa zastawu dla zaległości podatkowych w kwocie 40 zł. 92 ct. w stanie biernym realności pod lk. 240 Dz. VIII. ustanowiony został dla nich kurator ad actum w osobie adwok. dr. Brummera z substytucją adwokata dr. Langroda w Krakowie.

Kraków, 8 stycznia 1897.

L. 9156 (1999 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadania niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Kosakowską, że przeciw niej wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pozew de praes. 4 marca 1897 l. 9156 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 140 zł. wa. z pn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 5 marca 1897 l. 9156 doręczony został ustanowionemu dla teje kuratorowi adwokatowi dr. Julianowi Peiperowi z substytucją adwok. dr. Eugeniusza Hubaczka w Krakowie i poleca Maryi Kosakowskiej, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i Sądowi o tem doniosła w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Kraków, dnia 5 marca 1897.

L. 9155 (2004 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadania niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Kosakowską, że przeciw niej wniosło Towarzystwo zaliczkowe w

Krakowie pozew de praes. 4 marca 1897 l. 9155 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 150 zł. wa. z pn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 5 marca 1897 l. 9155 doręczony został ustanowionemu dla teje kuratorowi adwokatowi dr. Julianowi Peiperowi z substytucją adw. dr. Eugeniusza Hubaczka w Krakowie i poleca Maryi Kosakowskiej, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i Sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Kraków, dnia 5 marca 1897.

L. 2821 (2025 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie zawiadania niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Franciszka Trichtla a ewentualnie prawonabywców tychże również z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że dr. Józef Schmid i Franciszek Trichtel wniosli przeciw nim pozew de praes. 20 lutego 1897 l. 2821 o uznanie prawa zastawu dla kwoty 500 zł. i 1500 zł. m. k. w stanie biernym realności whl. 550 III księgi grunt. gminy kat. Śniatyn zainstalowanego za zgłoszenie w skutek zadawnienia i że dla pozwanych ustanowiony został kuratorem adw. dr. Rosenhek w Śniatynie.

Jest tedy rzeczą pozwanych zgłosić się u tegoż kuratora celem podania środków obrony lub w razie obrania innego zastępcy wcześniej o tem Sądowi donieść.

Śniatyn, 1 marca 1897.

L. 2351 (2257 2-3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Rzeszów wird behufs Amortisirung des von Josef Wachtel junior auf eigene Ordre ausgestellten, von Joachim Pilzer acceptirten und von Josef Wachtel in bianco girirten, in Rzeszów beim Josef Wachtel am 18 April 1897 zahlbaren auf 1500 fl. ö. W. lautenden Wechsels de dato Saybusch am 18 Jänner 1897 Nr. 15522 im Sinne des art. 73 W. O. das Amortisationsverfahren eingeleitet und hierüber dieses Edict mit der Aufforderung an den jeweiligen Inhaber des Wechsels mit dem Bemerken erlassen, denselben dem Gerichte binnen 45 Tagen vom 19 April 1897 angefangen umso eher dem hiesigen Gerichte vorzulegen, als nach Ablauf dieser Frist der Wechsel für nichtig erklärt werden wird.

Rzeszów, am 4 März 1897.

L. 488 (2036 2-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. podaje do wiadomości, że 16 kwietnia 1895 zmarła w Tarnowie Anna Garczyńska bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Do spadku po niej pozostałego konkuruje jej naturalny syn Józef Garczyński.

C. k. Sąd pow. miej. del. nie znając miejsca pobytu Józefa Garczyńskiego wzywa go by w ciągu roku od dnia poniżej umieszczonego zgłosił się w tymże c. k. Sądzie i wniosł deklarację spadkową, gdyż w przeciwnym razie spadek z kuratorem adw. dr. Mieczysławem Gałckim w Tarnowie dla niego ustanowionym przeprowadzonym będzie.

Tarnów, dnia 6 marca 1897.

L. 2674 (2048 2-3)

C. k. Sąd powiat. w Wiśniczu zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Jurczyka z Drużkowa, że w sprawie egzekucyjnej Salomona Falka przeciw Ludwikowi Jurczykowi pto 21 zł. z pn. ustanowiony został dla niego kuratorem ad actum c. k. notaryusz Aleksander Runge w Wiśniczu i poleca się temuż niewiadomemu z miejsca pobytu, aby rzezonemu kuratorowi dostarczył wszelkich informacji, lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż skutki z tego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Wiśnicz, dnia 15 września 1896.

L. 13042 (2091 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie wekslowej Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie przeciw Koźmiej Udryckiemu i Mojżeszowi Jakóbowi 2 im. Reimanowi pto 257 zł. 44 ct. adw. dr. Jana Steczkowskiego we Lwowie z zastępstwem adw. dr. Karola Czernego kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu wpięrow pozwanego p. Kozmy Udryckiego i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił do swej obrony służące kroki uczynił i o tem Sądowi doniósł.

Lwów, dnia 6 marca 1897.

L. 13064 (2074 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadania niewiadomą z miejsca pobytu Annę Mączek, że przeznaczoną dla niej uchwałę z 8 czerwca 1896 l. 6577 dozwalającą wydzielenia parceli 626/2 whl. 631 ks. gr. gm. Oleszyce miasto doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Jakóbowi Szłapa adw. w Lubaczowie.

Lubaczów 18 listopada 1896.

L. 82506 (2057 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadania niniejszem Dawida Singera i Reislę Münzer z życia i miejsca zamieszkania nieznanych, że przeciw nim wniosł Herman Tromski prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 98 zł. z pn. de pras. 30 października 1896 l. 70003.

Wzywamy więc tychże pozwanych, by się co do swej obrony porozumieli z ustanowionym dla nich kuratorem w osobie adw. dr. Rozmarina ewentualnie wskazali Sądowi innego swego pełnomocnika, inaczej bowiem sami sobie przypiszą złe skutki tego zaniedbania.

Lwów, dnia 30 grudnia 1896.

L. 10101 (2079 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Dmytra Dyczka, że uchwałę z dnia 4 maja 1896 l. 4707 dla niego przeznaczoną dozwalającą wydzielenia parcel 4129, 4130, 4131, 4132 i 4133 z whl. 83 gminy Dzików kuratorowi dla niego ustanowionemu Iwanowi Dańczyszyn wójtowi z Dzikowa doręczył.

Lubaczów, dnia 30 września 1896.

L. 13437 (2078 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Nachmana Lecha, że przeznaczoną dla niego uchwałę z 1 czerwca 1896 l. 6002 dozwalającą intabulacji prawa własności połowy ciała hip. wykazem l. 402 ks. gr. gminy Dzików objętego na rzecz Michała Adam, doręczył ustanowionemu kuratorowi p. Janowi Haimanowi kandydatowi notaryalnemu w Lubaczowie.

Lubaczów, dnia 10 listopada 1896.

L. 10725 (2284 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadania niewiadomą z życia i miejsca pobytu pozwaną Sarę Braunfeld, że Baruch i Sara Sternowie wniosli przeciw niej skargę de praes. 18 grudnia 1896 l. 10726 o uznanie pretensji 131 zł. 30 ct. m. k. z pn. w tabeli płatniczej na cenę kupna realności whl. 447 i 230 whl. 452 ks. gr. gminy Nowy Sącz przekazanej za zadawnioną, że w sporze tym termin do sumarycznej rozprawy na dzień 22 kwietnia 1897 o godz. 10 rano wyznaczono.

Wzywa się przeto Sarę Braunfeld, aby kuratorowi swemu adw. Gałkiewiczowi w Nowym Sączu potrzebnej informacji udzieliła, lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła, inaczej skutki tego zaniedbania sobie przypisze.

Nowy Sącz, 23 stycznia 1897.

L. 2258 (2377 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadania niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Iasza, iż przeciw niemu wniosł Michał Rudawski pozew o zapłatę 44 zł. wa. z pn., na który wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 30 marca 1897 o 9 godzinie rano i że dla obrony jego praw kuratorem Andryja Kołysa ustanowiono.

Wzywa się zatem Wasyla Iasza, by udzielił ustanowionemu potrzebnych informacji.

C. k. Sąd powiatowy.
Rymanów, 24 lutego 1897.

L. 44 (2359 1-3)

Pan dr. Józef Jarema dotąd koncepcjant c. k. Prokuratorji Skarbu we Lwowie wpięrow został na listę adwokatów z siedzibą urzędową w Starem mieście.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Sambor, dnia 23 marca 1897.

L. 1907 (2338 1-3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomą Małgorzatę Kobos, że Tomasz Lipa wniosł przeciw niej skargę o 100 zł., że na skargę termin do rozprawy sumarycznej na dzień 7 maja 1897 godz. 10 rano wyznaczonym i że dla niej kuratorem adwokat w Dębicy p. Dr. Friedberg ustanowionym został.

Wzywa się Małgorzatę Kobos, aby kuratorowi środków do obrony dostarczyła lub innego pełnomocnikiem sobie zamianowała o nim Sądowi doniosła inaczej winę z tych następstw sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Dębica, 6 marca 1897.

L. 2602 (2063 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemysłu w sprawie o wykreślenie prenotacji różnych obowiązków na rzecz Mindeli Laden w stanie biernym realności whl. 127 ks. gr. gm. miasta Przemysła objętej w p. 4 karty C wpisanej, ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu dr. E. Manila worskiego kuratorem ad actum dr. E. Manila w Przemysłu i uwiadamia o tem kuranda niniejszym edyktem wzywając go, by się swym kuratorem w sprawie pomienionej porozumiał.

Przemysł, 21 lutego 1897.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Uprzejmie proszę żądać tylko prawdziwego kuracyjnego Cognacu francuskiego pod marką ochronną „Amazonka na koniu“ firmy A. Couriere & Comp. założonej w r. 1850, spadkobierca G. Kondratowicz w Cognacu. Jedyna polska firma we Francji, reprezentowana na Wystawie Lwowskiej we własnym pawilonie „BUTELKA“ i odznaczona medalem złotym, poleca wielkie zapasy kuracyjnych prawdziwych francuskich Cognaców, a szczególnie dotychczas nieprzewyższonego w swej dobroci Cognacu ministerjalnego, który nabywać można we Lwowie, w Krakowie, oraz we wszystkich renomowanych handlach, cukierniach i aptekach na prowincyi. — Z poważaniem August Charzewski, jen. zast. za stałą siedzibą w Krakowie, ul. Basztowa 1. 27.

Orobne ogłoszenia

Do najęcia willa o 7 pokojach z dużą werandą, spiżarnią, kuchnią i t. d. położona wśród ogrodu przy ulicy Leona Sapieży 1. 10, ze stajnią na parę koni, pokojem dla służby, studnią i dziedzińcem, blisko stacyi tramwaju. — Wiadomość na miejscu. 410

Portrety z fotografii, kredkowe, pastelowe, akwarelowe, olejne od 6 zł. — Dyplomy honorowego obywatelstwa, adresy, powinszowania, napisy wykonuje Zakład rysowniczo-kaligraficzny N. Jaworskiego, we Lwowie, ulica Chorążczyzna 1. 7.

Płótna, bieliznę stołową, ręczniki, chusteczki, drelliszki itp.

własne wyroby sprzedaje po cenach fabrycznych Krajowe Towarzystwo tkackie „Prządka“ z Krosna w swym nowo urządzonej składzie we Lwowie przy ulicy Kilińskiego 1. 2. — Zamówienia z prowincyi upraszamy nadsyłać do Krosna. — Zarazem ostrzegamy, że reprezentantem naszej firmy podróżującym po Galicji i Bukowinie jest p. A. Locher, innych agentów ani domokrajców nie wysyłamy.

1/2 kl. cukrow deser. (z pudełkiem) 1. —
„ pomadek mieszanych 80
„ herbatników (princeski) 80
„ karmelków 50

Alojzy Horwath

fabryka cukrów deserowych, herbatników i czekolady
Lwów, ul. Teatralna 1. 8.

Fabryczny skład

Parasoli

damskich i męskich,
prawdziwe paragon, lekkie i trwałe od zł. 1.50

Górski i Szydłowski

Lwów, plac Maryacki 1. 8
(róg Hetmańskiej).

Na postne dni!

Niezrównanej dobroci wzmacniająca wódka prawdziwa żytnia 342

LEONARDÓWKA

flaszka 1 zł, pół flaszki 50 ct.

Do herbaty stary rum bremski znakomity, oraz dobre winostołowe: austriackie, węgierskie i francuskie, poleca po najniższych cenach jedynie znany z taniości handel korzenny

Leonarda Soleckiego

we Lwowie, ul. Batorego 1. 2

Palcie tutki Niemojowskiego, wszędzie do nabycia.

WODA LWOWSKA

odznacza się bardzo przyjemnym i długotrwałym zapachem Woda lwowska jest znakomitą perfumą do skrapiania sukien i chustek. Flakon 80 centów i 1 zł. 50 ct.

J. IHNATOWICZ
Lwów, sklepy własne: ul. Kopernika 1. 3, ul. Hłucka 1. 11 — Kraków Sukiennice 1. 20. — Przemysł ul. Franciszkańska 1. 24. — Czerniwele Rynek 1. 2.

Krajowy wyrób atramentów i farb stampilowych

W. Sołtysa
w Zamarstynowie pod Lwowem,

wysyła **Antracen najlepszy** dwie litry za 90 ct. z opakowaniem. 365

Swiece woskowe kościelne gromnice, paschały, stoczki i t. p. 343

poleca najtaniej fabryka świec i blichowania wosku

Fryderyka Schubutha

Lwów, Rynek 1. 45.

Szczegółowe cenniki na żądanie opłatnie. Rok założenia 1789.

PRINCESKI 118

przepyszne pieczywka do herbaty wyrabiane codziennie świeże na sposób zagraniczny w gazowym aparacie, poleca **H. Treter**, fabryka parowa czekolady i cukrów przy ul. Kopernika 1. 3. Pół kilogr. Prin-esców 1 zł. Pół kilogr. najwyborajszych cukrów deserowych 1 zł. 20 ct. Czekoladę i kakao zawsze najświeższe.

Fabryka kapeluszy i cylindrów pod firmą: 355

ANTONI KAFKA

przedtem A. Koželouzek — Lwów, Rynek 29, przechodnia kamienica Andriolego, od strony kościoła OO. Jezuitów, ul. Teatralna 12

poleca na sezon wiosenny i letni kapelusze i cylindry własnego wyrobu w fasonach najmodniejszych, po najniższych cenach. — Kapelusze i cylindry ze słynnej fabryki P. C. Habigana c. k. nadwornego dost. wey w Wiedniu i takowe sprzedaje cylindry po cenie 9 zł., zaś kapelusze twarde jako też i miękkie we wszelkich najnowych kolorach po 5 zł. — Z fabryki Wilhelma Plessa w Wiedniu w najmodniejszych fasonach cylindry po zł. 3, zaś kapelusze miękkie od zł. 3.50 i wyżej. — Kapelusze nieprzemakalne tak zwane „Loden“ z fabryki J. Piehlera w Gracu. — Chapeau-Claque atłasowe najmodniejsze po zł. 5 6 i 8. — Wielki wybór czapek dla cyklistów i do podróży. — Najnowsze cenniki illustrowane na żądanie gratis i franko.

Zwraca się uwagę Szan. Zarządów dóbr, klasztorów, folwarków, gorzell, browarów, oraz większych zakładów przemysłowych, że

„PYROLINY“

wyłączny skład znajduje się u

Alojzego Hübnera we Lwowie, Rynek 1. 38.

Prospekta i cenniki na żądanie bezpłatnie. 403

Galic. akcyjne Towarzystwo handlowe we Lwowie, ul. Jagiellońska 1. 3

poleca

wszelkie nasiona,

zboża,

nawozy sztuczne,

maszyny rolnicze,

sikawki, przybory pożarne,

węgiel kamienny.

Sadzonki chmielowe najszlachetniejsze wprost z Żatza.

Zusze Thomasa po oryginalnej cenie fabrycznej.

Niektóre maszyny rolnicze wysprzedajemy na zlecenie oddzielnych fabryk niżej cen fabrycznych. 265

Farb fasadowych
fabryka Karola Kronsteiner, Wiedeń III. Hauptstrasse 120 (we własnym domu) 411

Pierwsza c. k. austr. węg. wyłącznie uprzyw.

Odszczególniona złotymi medalami.

Dostawca arekcyjnych i książęcych zarządów dóbr, c. k. zarządu wojskowego, kolei żelaznych, towarzystw przemysłowych, górniczych i hutniczych, wielu towarzystw budowlanych, przedsiębiorców budowlanych i budowlanych, jakoteż wielu fabrykantów i właścicieli realności. — Farb tych używa się do powlekania domów, w 40 rozmaitych wzorach, od 16 cent. za kgr. zwył, rozpuszcza się w wodzie i rów a się zupełnie olejnej powłoc.

Farby olejne, lakiery i pokosty własnego wyrobu, lakiery, farby, pendzle itp. Wzory i pouczenie użyte gratis i franko.

Galicyski Bank Kredytowy

Dwudzieste czwarte

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów galic. Banku Kredytowego

odbędzie się

w dniu **28 kwietnia 1897 o godzinie 12 w południe**

we własnym gmachu

we Lwowie przy ul. Jagiellońskiej 1. 3.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków za rok 1896.
2. Sprawozdanie Wydziału rewizyjnego.
3. Uchwała względem podziału czystego zysku.
4. Wybór dwóch Członków Rady zawiadowczej (§. 14 statutu).
5. Wybór Wydziału rewizyjnego na rok 1897.

Panowie P. T. Akcyonaryusze mający zamiar wziąć udział w tem Zgromadzeniu, zechcą stosownie do §§. 34 i 36 statutu Banku swoje akcje wraz z bieżącymi kuponami złożyć najpóźniej do 14 kwietnia 1897 r. w kasie głównej Banku we Lwowie, lub też w Banku Anglo-austriackim we Wiedniu, gdzie otrzymają karty legitymacyjne uprawniające do wstępu na rzeczony walne Zgromadzenie.

Lwów, dnia 26 marca 1897.

417

Znana firma wiedeńska

M. ISCOVITSCHA BRACIA

odznaczona wieloma medalami

za jej znakomity wyrób

ubrań męskich i dzieciennych

w najlepszym gatunku,

otworzyła także we Lwowie przy placu Halickim 1. 2 wielki magazyn i zaprasza uprzejmie

Szanowną P. T. Publiczność, aby raczyła oglądać

wielki wybór nadeszłych najmodniejszych i bardzo gustownych ubrań męskich, dzieciennych i studenckich wykonanych z doborowych materyj i podług najnowszego kroju.

Dla zamówień

przedkłada się wielką kolekcję próbek najmodniejszych materyj krajowych i zagranicznych, a każde zamówienie wykonywa się we wiedeńskim atelier jak najrychlej i najlepiej.

Firma „M. Iscovitscha Bracia“ cieszy się uznaniem swoich wyrobów w całym kraju i zagranicą, jakoteż wielkiem zaufaniem swoich odbiorców i spodziewa się, że i tutaj zaskarbi sobie względy Szanownej P. T. Publiczności. 378

Ceny bardzo umiarkowane.

Główne składy:

Lwów, plac Halicki 1. 2.
Kraków, Rynek 1. 12.
Bukareszt, w bazarze „Roumante“.
Bukareszt, pod Modniśm.
Giurgevo Plac Centralny.
Zimnicea

T. Magurelli.
Białogród, w „Palais Royal“.
Białogród, ul. Księcia Michała 1. 5.
Kraguewatz.
Pozarewatz.